

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 8/2015

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 07.02.2017. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА од 07. фебруара 2017. године**

Председник већа: 07.02.2017. година, 09,46 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине, К-По2 8/15 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Записник води записничар Јасминка Јовановић, у раду суда учествује судијски помоћник Нада Трипковић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
-заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић, са тужилачким помоћницима Новаком Вучом и Тамаром Дузлевски.

Приступили:

-оптужени Милидраговић Недељко,
-оптужени Голијанин Алекса,
-оптужени Батиница Миливоје,
-оптужени Дачевић Александар,
-оптужени Милетић Бора,
-оптужени Петровић Јован,
-оптужени Паровић Драгомир,
-оптужени Васовић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

-за оптуженог Недељка Милидраговића, по заменичком пуномоћју адвоката Александра Лазаревића, адвокат Горан Петронијевић,

-за оптуженог Алексу Голијанина, адвокат Горан Петронијевић,
-за оптуженог Миливоја Батиницу, адвокат Вићентије Даријевић,
-за оптуженог Александра Дачевића, адвокат Марко Миловић,
-за оптуженог Бору Милетића, адвокат Рајко Јелушић,
-за оптуженог Јована Петровића, адвокат Жељко Јотановић,
-за оптуженог Драгомира Паровића, адвокат Мирослав Перковић и Јована Латиновић,
-за оптуженог Видослава Васића, адвокат Томислав Вишњић.

Присутан пуномоћник оштећених, адвокат Никола Чукановић.

У судници присутна лица: Брковић Дамјан, Цвијић Горан, Цвијић Младен, Дамјановић Мина, Кљаић Марина, Милетић Ђорђа, Милосављевић Стефан, Обреновић Снежана, Пантовић Гојко, Спасић Сима, Урошевић Милош, Зајовић Станиславка.

Испуњене су процесне претпоставке за наставак главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 06.02.2017. године у фази изношења одбрана оптужених.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка, биће саставни део записника о главном претресу.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНА ОПТУЖЕНИХ

Позивам оптуженог Миливоја Батиницу.

Само, пре него што се оптужени изјасни, јутрос су ми достављени транскрипти и уочила сам да из оптужнице, на главном претресу очигледном омашком заменик тужиоца за ратне злочине, није прочитао оштећеног под бројем 401, то је Јусуковић (Нурија) Јасмин. Позивам заменика тужиоца за ратне злочине Миољуба Виторовића, да се изјасни, да ли се ради о омашци и да ли остајете при оптужењу и у односу на овог оштећеног?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, сигурно, судија, је била омашка.

Председник већа: Можете сести.

Оптужени МИЛИВОЈЕ БАТИНИЦА

Председник већа: Оптужени Батиница, Ви сте се изјаснили да сте разумели Ваша права из члана 68 Закона о кривичном поступку, Ваше обавезе из члана 70 Закона о кривичном поступку. Ви се сада у неометаном излагању можете изјаснити, о свим околностима које Вас терете и можете изнети све чињенице које су у Вашу корист. Ја Вас позивам да изнесете Вашу одбрану.

Оптужени Миливоје Батиница: Пре свега, хтео бих одмах да кажем, да не признајем извршење овог кривичног дела које ми се овом оптужницом ставља на терет.

Рођен сам у Сарајеву, дете сам из мешовитог брака, оца Србина, мајке Хрватице. Цели живот свој који сам провео у Сарајеву, до 1992. године, био сам у друштву са и Муслиманима и Хрватима и никада, како сам и одгајан у фамилији, никада није било ниједне трунке мржње према било којем народу. Оно што је, управо

из тих разлога, сам напустио своје родно место 1992. године и избегао у град Зрењанин са супругом и са дететом. Било је више позива на неку мобилизацију да се вратим у Републику Српску тада, да бих се прикључио неким формацијама. То никада нисам хтео, имао сам избеглички статус у граду Зрењанину. Десило се крајем јуна, где су ме на улици пресрела лица униформисана и брутално ме привели у Станицу полиције Зрењанин и са још неколико људи сам одведен у Сремску Митровицу, па у Јању, колико се сећам, а из Јање сам одведен на Јахорину и у тим моментима на Јахорини, прикључен сам јединици Специјалне бригаде „Јахорина“: Структура те јединице је буквално била 90% људи који су доведени, који су доведени насилно на Јахорину и мислим да тај период је заиста тежак, сећам га се јер је било доста војника који су ту већ били и где је било неко психичко малтретирање у смислу дезертери и тако даље. Оно што је иронија, је што је после двадесет година, што сам буквално ухапшен од малтене истих људи који су ме и 1995. године одвели насилно на Јахорину. Ово је био кратак, мислим, ово све говорим да Вам објасним уопште моју ситуацију тренутну, да... Ухапшен сам у моменту када буквално са четворо деце сам заиста тешко и живео, ради материјалне ситуације. О томе ћу касније говорити, о целој ситуацији која се десила мојој породици после овога хапшења.

Сада бих прешао на саме наводе ове оптужбе. Тачни су подаци да сам био члан Прве чете Специјалне, формиране, не могу рећи Специјалне, јер то су људи били који заиста су доведени ту и неуди, који су прошли ту обуку, десетак дана, брзинску, члан Прве чете. Знам да су биле две чете, био сам члан Прве чете. Није тачан навод да сам био члан Другог вода, колико се сећам, а морао сам ове две године од тренутка хапшења, заиста да враћам филм свог живота и да се сећам неких ствари које се тешко сетити после двадесет година. Командир мог вода је био Томислав Крстовић, то је био Трећи вод. Од оптужених који су у мом, који су ухапшени заједно са мном, Неђо Милидраговић, Недељка Милидраговића, не да нисам познавао, никада човека у животу прије нисам срео, а у току целих дејстава и боравка и на Јахорини и у овим моментима на Сребреници, човека сам два пута буквално видео. Такође то могу рећи и за Александра Голијанина, којег никада нисам познавао пре рата, а у току самих ових дешавања, нисам можда разменио два, три поздрава са њим. Са Александром Голијанином сам упознао се боље после рата, 2003.-2004. године у Новом Саду, где смо се срели и ради неких послова, почели смо да се дружимо. Ето, то је што се тиче њих двојице. Остале припаднике апсолутно не познајем, буквално да их први пут у животу видим, први пут у животу видим људе који су ухапшени заједно са мном. Колико се сећам, мој вод, Трећи вод је био распоређен на путу од Братунца према Коњевић Пољу, на правцу према Тузли. На тај пут довежен сам аутобусом, као и припадници мог вода у ноћи, прихватам да је то био 13./14. јули у вечерњим сатима, негде око 10-11 сати навече. Били смо распоређени дуж целог пута, тај мој вод, негде око двеста – триста метара, били смо по два, три војника на путу, на тој цести. Испред нас је била шума, а иза нас је било неколико кућа напуштених у опсегу стотињак метара. У тим моментима у тој ноћи, почели су и пуцњи, са свих страна, рафални и појединачни. Није се могло оценити, то је био мрак, ниси могао оценити ни ко пуца, да ли пуца на вас, да ли је десно, да ли је лево. Оно што могу рећи, у тим тренуцима те ноћи, негде десно од мене, стотињак, двеста метара, десио се један инцидент, инцидент где је припадник, да ли муслиманске војске или не знам ко је, предавао се на тој цести из шуме и извадио је бомбу и бацио је међу два, три војника. То причам зато што знам да се одмах раширила вест да је покојни, сада је покојни Голијанин убијен у том моменту. Оно што, зашто је то утицало, овај, на нас, били смо у великом страху, да ли може неко доћи испред, да ли може уопште да се преживи та ноћ. У току ноћи није

било, мислим предавања на том делу где сам ја био, а повремено смо ишли у кућу иза леђа, неких стотинак метара од цесте, где би се одмарали по двојица, па двојица дођу на цесту, а двојица су се одмарали. Та ноћ је прошла. Сутрадан, по дану је пред зору, дошло је до неког смиривања, пуцњаве и није било неких дејстава. Међутим, у неким моментима се чула и рафална паљба. Сама конфигурација терена, нити сам могао да оценим, одакле долази ни ко на кога пуца. Буквално људи су у току ноћи на сами шум из шуме, да било шта се чује, људи су испаљивали из страха и пуцали, не знајући више у шта пуцају. Тај дан су почели да се предају припадници муслиманске, да ли војске, већина су то били мушкарци и ми смо их прихватили, али увек у страху, знајући за догађај који се десио ноћ пре. Почели су да се предају и колико се сећам, на том опсегу где сам ја био, предало се двадесетак-тридесет тих припадника, а у моменту тог чувања тих људи, иза нас је ишао камион, камион и са мегафоном позивао Муслимане да се предају и да дођу, да им се ништа неће десити. Тај камион је у два, три наврата дошао ту на место где сам ја био и ти војници су спроведени у камион и одвежени, а заиста не знам где су одвожени.

Оно што је у овом предмету, оптужница у којој се наводи овај хангар, за хангар овај, ја сам чуо после повратка у касарну, негде око два-три сата по подне, чуло се да је био инцидент неки у тој задрузи, да је шеховићка бригада ту била и да је дошло до неког инцидента, ко је убијен, командант, заменик команданта шеховићке бригаде и шта се ту дешавало, заиста не знам. Значи, о хангару само то знам и само сам то чуо, апсолутно ништа више, никада нисам био пре, у току ни после у том хангару.

Укратко, то је опис овог догађаја, а оно што могу да кажем, да навео сам и људе, почео сам управо не размишљајући уопште о тим људима, јер покушавало се заборавити све те ружне сцене, како за мој живот лични, тако и неке ствари које човек гледа, па су заиста тешке. Покушавао сам да заборавим и заборавио сам пуно тих ствари, не желим више ни да се сећам више тога. Међутим, када сам ухапшен, почео сам и да размишљам о људима, који су били припадници мог вода. Ја сам овде и навео сведоке које сам позвао и за које се надам да ће, овај, и доћи и потврдити ову моју истиниту причу. Могу да наведем њихова имена, Мирослав Бјелић, Љубиша Јањић, Церовина Ранко, Златко Бошкић, Никола Рудан и то је то. Почео сам да се сећам људи који су били у мом воду и мислим да ће ти људи заиста доћи и потврдити све ово. Колико ова оптужница, када сам ухапшен, када сам ухапшен тај дан, дошао сам, сада заиста и не знам где су ме довели и тог момента истог ја сам хтео да дам своју одбрану, али адвокати Вићентије Даријевић и Крсто Бобот су ме саветовали да се браним ћутањем, да не дајем изјаву ту и мислим да су заиста били у праву, јер сам после пет дана у притвору добио оптужницу и да видим за шта се ја теретим. Колико је ова оптужница произвољна, што се тиче мене, у моменту када читам, да у првој оптужници мене називају као Аркана. Никада у животу пре, у току и после рата, никада ме нико није назвао Аркан, никада тај надимак нисам имао. Када сам видео да ме зову Аркан, схватио сам да је у праву, да су адвокати били у праву, што нисам уопште износио одбрану, јер у том моменту нисам знао ни за шта се оптужујем. У новој оптужници ја се више не спомињем као Аркан, више се не спомињем као Аркан. Зашто, због чега, не знам. Надам се да ће Тужилаштво то да каже због чега. Увидом у фотографије Фотоалбума, о којем ћу се изјаснити заиста када буде изнешен тај писани доказ, заиста има толико нелогичности, где је моја слика, која је, када гледам своју слику, то је слика од пре пет година и на основу те слике, предочено је да сам ја тај Аркан. Човек после двадесет година, како сам ја изгледао пре двадесет година, како изгледам на тој слици, донећу своје слике из тог периода, нашао сам их, па да упоредите, да ли сам ја исти тај

човек који је и представљан у овом Фотоалбуму. Коначну потврду да сам грубом грешком поменут у целом овом процесу, је и mail који сам одбио од Муриса Бркића, истражитеља тужитеља ратних злочина у којем наводи, да сам грешком негде споменут и да је заиста сведок рекао да то уопште нисам ја, да је тај човек који јесте, погинуо, погинуо негде. Тај mail сам добио и био сам заиста, овај и сретан, а једна једина ствар коју могу да кажем, пре тог mailа, пре било каквих мојих спомињања, ја сам константно три, четири пута годишње ишао у Сарајево, бавим се фуцалом и био сам у стручном штабу репрезентације Србије. Пола те Републике Српске, пола Србије ме зна, као Батиница Миливоја. Нити сам имао никакав проблем да уопште идем у Сарајево. Интересантно је да сам десет дана пред хапшење отишао у своју општину Нови Град у Сарајеву који је у Федерацији БиХ и мењао личну карту и возачку који су ми истекли. Значи, редовно сам ишао код фамилије, ишао сам код другова, и у Сарајево, и у муслиманском делу и у српском делу, појављивао се на телевизији, имате мојих пет интервјуа на телевизији, на телевизији и ако неко мене или ако у својој савести имам да сам нешто урадио, било шта, па како бих могао да одем, да сам убио, по наводима оптужнице, да сам чак „оверавао“, да сам „оверавао“ те људе, па да ја идем доле и да се дружим са свима њима. Тешко ми је причати око тога, зато што је ово заиста, сама ова чињеница хапшења је заиста утицала на мој живот, а и тренутно утиче. Све време после рата од 1997. године, константно сам био у Сарајеву. Оно што ме највише боли, што сам ја као човек, правио мостове између Муслимана и Срба. Код мене у мојој кући два Муслимана играча клуба малог фудбала су живели код мене годину дана, два Муслимана из Федерације из Сарајева, два дана су живели, годину дана, годину дана су живели код мене, један Хрват и два Муслимана. Можете да проверите, да су пет дана код мене у Зрењанину, да сам угостио екипу „Партизан“ из Сарајева који је из Федерације, који су били 99% Муслимани. Људи нису смели да дођу, они су, играли смо Куп купова Европе. Људи када су дошли, они после пет дана нису хтели да иду из Зрењанина. Све те мостове сам правио. Неко те мостове руши, ево срушио је, где ја не желим да се правдам било коме доле, а где имам толико и позива и тих људи Мислимана који ме зову, који не могу да верују уопште да сам у оваквој ситуацији.

Отприлике то би била моја одбрана. Можете ме питати шта год хоћете, конкретно, о целој случају.

Председник већа: Немате више ништа да додате?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, ево, могу ако се сетим. Оно што сам рекао да уопште да трагам за људима који су били у мом воду, и даље трагам и надам се да ћу успети да доведем и те људе којих се сећам, да потврде све ово. Тешко је после двадесет и нешто година, људима и покуцати на врата, да кажу истину.

Саслушање оптуженог Миливоја Батинице у смислу члана 398 ЗКП

Дајем реч браниоцу оптуженог.

Адвокат Вићентије Даријевић: Захваљујем, адвокат Вићентије Даријевић. Ја ћу Вам поставити неколико питања, Ви сте изнели одбрану, али неке детаље бих волео да предочите судском већу и присутнима. Поменули сте Муриса Бркића као истражитеља Тужилаштва за ратне злочине, али нисте рекли, ког Тужилаштва за ратне злочине, да ли у Србији или?

Оптужени Миливоје Батиница: БиХ.

Адвокат Вићентије Даријевић: БиХ.

Оптужени Миливоје Батиница: Са Мурисом Бркићем, зашто сам дао изјаву, нисам имао проблем уопште да одем у Сарајево да дам изјаву, тај моменат када је Мурис Бркић мене назвао, мени је супруга била трудна, ја сам рекао, молим Вас, никакав проблем, даћу изјаву, где год треба и шта треба. Супруга ми је била буквално на порођају.

Адвокат Вићентије Даријевић: Дакле, Ви сте давали већ изјаву у вези са неким догађајима у време рата у БиХ.

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, у Амбасади БиХ, код Муриса Бркића.

Адвокат Вићентије Даријевић: И тада сте рекли да сте добили неки mail. Када сте добили мејл, да ли сте добили мејл, колико смо Вас разумели, Ви сте рекли, „ја сам добио мејл, где ме обавештавају да је нека грешка“. Е сада реците, у вези са чим је била грешка? Делује да је грешка у вези овог поступка, па Вас ја сада питам, тада, да ли је тада исто било неких сумњи у односу на Вас?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, тада је то било, ја сам мејл добио априла 2012., априла 2012., а ту је већ вођен неки поступак доле у БиХ у вези овога случаја, где је човек изјавио да сам то ја, а онда је увидом и у фотографије и у све, утврђено да то нисам ја и добио сам тај мејл. Одмах после тог добијања мејла, ја сам био и у Сарајеву, после неких два месеца и са Мурисом Бркићем нисам се нашао, он је рекао, „када будеш долазио, назови“. Ја сам га звао у Сарајеву, он је рекао да је заузет и другом приликом да ћемо се видети. Ето то је мој контакт са Тужилаштвом БиХ.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је тај мејл послат са неке приватне мејл адресе или са неке званичне мејл адресе?

Оптужени Миливоје Батиница: Са званичне мејл адресе из Тужилаштва БиХ.

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сада, Ви сте рекли да сте били на тој цести, односно на путу који је раздвајао, колико сам ја разумео, шуму која је изнад пута и неке напуштене...

Оптужени Миливоје Батиница: Шума је удаљена неких двадесетак метара била од цесте.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ако можете да кажете, шта је Вама речено, због чега Ви идете на тај пут?

Оптужени Миливоје Батиница: Нама је речено...

Адвокат Вићентије Даријевић: Шта је ваш био задатак?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, био је задатак да обезбеђујемо колоне возила, који су, колона аутобуса, који су из Братунца или Сребренице, не знам одакле, били спроведени, то су жене и деца, старији људи, спроведени за Тузлу.

Адвокат Вићентије Даријевић: А да ли вам је речено, везано за ове предаје, где се ти војници, односно та лица која су се предавала са стране муслиманске војске, односно из правца шуме, где су она одвођена, да ли вам је нешто неко саопштио у вези са тим?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, нико нам није саопштио. Буквално ја мислим да се они нису ни надали, ми смо ту дошли навече, није се нико ни надао да ће се толико предавати они, да ће ту уопште долазити до тих ствари. Али нам је речено, ко је сада, речено да ако се предају, да сачекају да их причувамо док не наиђе камион или, камиони су били, колико се могу сетити.

Адвокат Вићентије Даријевић: А колико сам разумео, ти камиони су ишли путем, па су се скупљали ту?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сада реците, ко је позивао њих, да ли сте Ви позивали или неко други, ко је позивао Муслимане да се предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Из камиона, то су припадници, ја не могу ни да се сетим сада, то је, да ли је Војска Републике Српске, возили су, изађу, зову на мегафон, ко изађе, изађе. Мислим да је у претресу, колико се сећам, после свега тога, дан после, сада који датум, не могу, 13.-14. и онда 15. тај дан смо били у претресу, где претреса буквално није ни било. То је била шума где смо у колони прошли и спустили се у Коњевић Пољу. Тај дан у Коњевић Пољу је било тих припадника неке војске, не знам ко, су позивали Муслимане да се предају.

Адвокат Вићентије Даријевић: Реците ми, колико сте Ви сати провели укупно на том месту?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, отприлике, сати од 10, колико могу сада да се сетим, 10-11 навече, до сутрадан око 02-03 сата.

Адвокат Вићентије Даријевић: Значи неких око 16 сати, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сада, реците ми, за тих шеснаест сати, кажете били сте на том месту, чували сте стражу. У ком положају сте чували стражу?

Оптужени Миливоје Батиница: Лежећи, клечећи, то је, то је шума, то је мрак, то је страх, поготову после овог инцидента, што је дошло, стварно је било ружно, не могу рећи ружно, тешко је било уопште боравити на том месту, клечећи и гледајући у мрак, не видећи буквално ништа, очекујући можда да неко изађе на двадесет метара, јер је десио се тај инцидент. Запамтио сам презиме Голијанин, не знам име, не могу да

се сетим, где је дечко преминуо, од те бомбе када је бачена. Значи, тај догађај је утицао на све нас и заиста је било тешко и мучно уопште боравити.

Адвокат Вићентије Даријевић: Реците ми, тих шеснаест сати, кажете да сте ишли и у неку напуштenu кућу или напуштене куће.

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Где су се налазиле те куће напуштене, колико су оне биле удаљене од тог пута?

Оптужени Миливоје Батиница: Оне су биле удаљене стотињак метара, значи пут, шума, иза леђа та кућа где сам ја долазио да се одморим. Можда сам и сат времена заспао, мада ту спавања није било. Стотињак метара иза леђа.

Адвокат Вићентије Даријевић: Сад кад говорите у множини „ми па ми, ми смо ту били, ми смо држали стражу“, можете ли мало да објасните бројност људи који је ту заједно са Вама држало стражу? И ако можете да конфигурацију и распоред људства који је био на том путу? Мало то детаљније.

Оптужени Миливоје Батиница: То су у распореду два-три човијека на сваких двадесет-тридесет метара лежали, клечали и сад у неком опсегу којих двеста – триста метара отприлике су људи којих ја овдје покушавам да се сјетим, који су били тада ту. Значи неких двадесет-тридесет метара, два-три човијека.

Адвокат Вићентије Даријевић: И колико је био Ваш видокруг, односно досег, кажете, каква је конфигурација тог пута, можете ли да објасните мало?

Оптужени Миливоје Батиница: Видокруг, испред је буквално двадесет метара шума. Десно, лево, то је кривудава пут, па је тако да буквално и до двадесет, тридесет, педесет метара није било видокруга да можеш да видиш нешто, него је пут био кривудава. Отприлике, испред је само шума била, а иза дијелом је нон стоп шума, шума, па брдо. Отприлике је тако било.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Реците ми само, везано још за Ваш одлазак, како сте Ви отишли са тог лица места? Значи кажете довели су вас и распоређивали из аутобуса, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да. Сутрадан је наишао аутобус, аутобус је наишао и ушли смо у аутобус и дошли, вратили смо се у базу, не могу да се сјетим, мислим да је, колико сам почео да видим да се мјесто звало Бјеловац, школа, школа нека. Ту смо се вратили. Била је мукла тишина, нико ништа није причао ни проговарао. То је заиста, тешки су то и тренуци били.

Адвокат Вићентије Даријевић: Рекли сте да нисте могли да определите из ког правда долазе ти појединачни и рафални пуцњи. Због чега?

Оптужени Миливоје Батиница: Па немогуће је прво ради конфигурација, немогуће је кад нон стоп иде пушкарање и са десне стране и сприједа и пушкарање се чује и у шуми, пушкарање се чује из шуме нешто зашушти, овај, овамо, тријес метара,

пуца у шуму без везе из страха. Не зна се шта се дешава. Значи пушкарање је било константно и са десне и сприједа и са лијеве стране, од мог положаја.

Адвокат Вићентије Даријевић: Реците ми, молим Вас, само још , кажете Ви сте били припадник Трећег вода а не вода, како се то наводи у оптужници...

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, Трећег вода. Значи морао сам почет да вртим свој филм. Знам тачно да ми је командир био Томислав Крстовић и он ми је био на Јахорини кад сам дошао, кад смо распоређени у те водове, шта је било, знам да је Томислав Крстовић био мој командир.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли сте Ви тада виђали припаднике војске Републике Српске, а које нисте познавали, односно за које нисте знали да су из Вашег вода?

Оптужени Миливоје Батиница: Па то је и у бази на Јахорини, ту је било припадника и војске Републике Српске и ...

Адвокат Вићентије Даријевић: А мислим на ово конкретно кад сте чували стражу?

Оптужени Миливоје Батиница: На терену су се виђали ти што су позивали на мегафон, што су купили, било је припадника других јединица. Да ли су они били припадници војске...

Адвокат Вићентије Даријевић: Како знате то?

Оптужени Миливоје Батиница: Знам по , како знам? Знам по обележјима. Ми смо имали, ови, ја не могу да назовем, како да назовем све ове људе који су наведени, који су били у овој јединици. Ми смо имали маскирну униформу , плаве панцире су нам дале, обичне танке плаве панцире који нису били професионални панцири. Ми смо буквално распознавали нас по тим плавим панцирима. А ту је било долазило и војски , мислим војске, војника, и у береткама и у црним униформама, и, мислим нисмо их ни познавали, нити смо са њима имали контакте. Али смо виђали да су се ту кретали.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Само још једно питање. Говорили сте о Вашем односу са припадницима других националних група и других вероисповести, па бих Вас питао у вези Вашег кумства, је л ` имате можда, да Вас подсетим, неког кума друге ...

Оптужени Миливоје Батиница: Па ево, то сам, како сам почео, мени су Муслимани вјенчани кумови. То је катастрофа једна шта је урађено и од фамилије ове од мајке и кумови, мислим, како, доведен у ситуацију да почињем да се правдам за нешто с чим везе немам. Човијек се буквално на цијелу ову ситуацију, на цијели догађај у Сребреници и свега , како сада да се оправдам, а не желим да се правдам. Знам своју истину и они људи који ме знају као човијека, као човијека који је буквално помагао свима без обзира на нацију и вјеру....

Адвокат Вићентије Даријевић: Само бих Вас питао још једно.

Оптужени Миливоје Батиница: Значи, они који ме знају они ће знати праву истину и знају не да нисам у стању то урадит, да је то заиста ужас један.

Адвокат Вићентије Даријевић: Вратићу се на ту `95. кад су Вас ухапсили. Кажите ми само колико је то било отприлике дана пре ових догађаја, који је то временски период, колико је било отприлике?

Оптужени Миливоје Батиница: Кад смо хапшени?

Адвокат Вићентије Даријевић: Кад сте ухапшени у Зрењанину.

Оптужени Миливоје Батиница: У Зрењанину, то је било крајем јуна, 20 . и неки јун. 20. и неки јун.

Адвокат Вићентије Даријевић: Значи, што кажу неких петнаестак –двадесет дана након тога Ви сте ступили на...

Оптужени Миливоје Батиница: Да, до овога догађаја који , знате како, ми смо горе брзу обуку неку вршили. И мени је било заиста тешко све то гледати, а камоли доживљавати и преживљавати.

Адвокат Вићентије Даријевић: А ко Вас је ухапсио у Зрењанину те `95. ?

Оптужени Миливоје Батиница: У Зрењанину су ме ухапсили припадници МУП-а Републике Србије и што је интересантно имам назнаке, не могу сада да , нећу у овоме моменту али могу, могу и то, али ћу у даљем поступку, људи, човијек који ме је ухапсио сада, да ме управи, ти људи су ме тада на силу са избегличком картом , легално, легалном избегличком картом, су ме одвели доле. Буквално ти исти људи су ме ухапсили . Сада кад дајем, молим Вас, долазим и дајем првог у мјесецу, кад долазима да дајем, да се пријавим ово, мера ова јављања...

Адвокат Вићентије Даријевић: Забрана ...

Оптужени Миливоје Батиница: Човијек који ми пише, тај човијек ме је буквално, он ме одвео у тренерци, без гаћа, у папучама, тако ме тај човијек одвео тада, тог јуна 1995. године. Тај човијек сада ради у МУП-у и он мени пише пријаву сваког понедељка, човијек коме, Лазо, чак му име знам. Лазо, и увек каже, Симо, је ли могуће ово? Ето. Значи буквално људи који су ме тада ухапсили, одвели ме на силу, буквално су ме и сада довели овдје гдје сам.

Адвокат Вићентије Даријевић: И само још једно питање. Наводили сте та имена и ми смо у припремном рочишту такође предлагали да се изведу ти докази, да ли су то лица која су била са Вама на лицу места када сте чували ту стражу, тих 16 сати?

Оптужени Миливоје Батиница: Које сам наводио?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да.

Оптужени Миливоје Батиница: Управо су та лица које сам их се сјетио.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли има можда неких лица који су били тамо са Вама, а да не можете да се сетите њихових имена у овом тренутку?

Оптужени Миливоје Батиница: Па могуће је.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли бисте их препознали, евентуално, кад би дошли у судницу?

Оптужени Миливоје Батиница: Па сто посто, јер то је, то је тај круг људи који се и дружио у воду и био у том моменту и на тој обуци. То је тај круг људи био. Сто посто кад би видјео сад и фотографије, кад би ми неко помогао да дођем до фотографија тих људи, ја сам гледао тај фотоалбум, па тих људи буквално нема у фотоалбуму. Буквално их нема у фотоалбуму. Значи из мог вода нема људи у том фотоалбуму. Ја сам ово по свом сјећању, све ових људи се сјетио. Али гледам и нема их у фотоалбуму.

Адвокат Вићентије Даријевић: Само још једно питање везано за овај хангар који се помиње у оптужници. Значи ако можемо то да резимирамо. Да ли сте Ви икад били код хангара, да ли сте Ви икад били у близини тог хангара и да ли сте икад видели тај хангар?

Оптужени Миливоје Батиница: Никад значи, ни пре, после, у току ових дешавања, хангар нисам ни видјео, нити сам био присутан ту.

Адвокат Вићентије Даријевић: Захваљујем. Сад немам више питања.

Председник већа: Дајем реч заменику тужиоцу за ратне злочине. Ако имате да поставите питања оптуженом?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Оптужени Миливоје Батиница: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Неколико пута сте данас рекли да је било страшно на тој обуци на Јахорини.

Оптужени Миливоје Батиница: Можете, извините стварно, ако можете ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ја Вас овде слабије чујем, али трудићу се гласније да причам. Кажем неколико пута сте рекли да је било нешто страшно на обуци на Јахорини. Шта је то било страшно?

Оптужени Миливоје Батиница: Па страшно је било гдје смо имали ту обуку гдје је физички заиста било људи који нису ни спремни на неке ствари, физички смо имали обуку, пузање, остави они у војсци, били сте у војсци, остав, остав и то. Неки од припадника војске, не знам, који су горе били, било је заиста омаловажавања, дезертери, издајнице и онда је заиста тешко били подносит сад те ствари.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је Вама давао, ко је вршио обуку на Јахорини?

Оптужени Миливоје Батиница: Обуку на Јахорини, па био је тај Томислав Крстовић, био је командир мог вода, а колико могу да се сјећам, од инструктора обуке из Јајца је био човијек, не могу да се сјетим имена, он је био око тих вјежби, мислим тих физичких активности главни. А не могу да се сјетим ко је још ту од инструктора био. Био је из Јајца човијек, не могу да се сјетим имена, који је био главни у целој тој обуци. А Томислав Крстовић је био ту мој командир вода који ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је био у вашој чети припадника?

Оптужени Миливоје Батиница: У чети, биле су двије чете. У првој чети је било око 120 припадника. Било је у мом воду око 25 људи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А колико је било водова у првој чети?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим. Да ли три, да ли четири, не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате ко су били командири тих водова?

Оптужени Миливоје Батиница: Командири тих водова, колико могу да се сјетим, по сликама кад сам видио, то је био овај командир, само знам овога Марковића или како се презивао. Ако можете да ми помогнете. Јер нисам уопште о томе размишљао. Мислим да је Марковић. Тај је био командир једног вода, а за остале не знам да ли су били командири јер буквално нисмо се, овај, ни сретали горе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде да Вас питам да ли је Неђа Милидраговић био командир неког вода?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим да ли је био командир, заменик, али је био горе у моменту кад смо ми дошли, али буквално се нисмо ни видјели. Он није био мој вод.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где сте Ви били смештени, а где су остали водови били смештени?

Оптужени Миливоје Батиница: Где?

Заменик тужиоца за ратне злочине: На Јахорини.

Оптужени Миливоје Батиница: Сви смо били , колико могу да се сјетим, пошто уствари знам хотел стари , Јахорина.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Значи на истом месту су сва три или четири вода прве чете била смештена?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим. То је било на спратовима, а да ли је неко у „Бистрици“ или је био још један помоћни објекат поред, не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где сте се хранили?

Оптужени Миливоје Батиница: Хранили смо се у хотел „Бистрица“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сви водови заједно на истом месту?

Оптужени Миливоје Батиница: Па вјероватно. Ту су биле двије чете. Било је и друге чете. Ја не знам, мислим, па вјероватно. Не могу да се сјетим. Вјероватно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли ујутру било неко постројавање?

Оптужени Миливоје Батиница: Постројавање, не. Ишли смо, само се знало доручак у осам и ишли смо нормално на доручак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али како примате команду да идете на обуку?

Оптужени Миливоје Батиница: Па после доручка долазимо, постројавање, после доручка...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи било је постројавање?

Оптужени Миливоје Батиница: После доручка је било постројавање на активности.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сад то постројавање само Ваш вод или сви водови?

Оптужени Миливоје Батиница: Наш. Оно буквално што знам наш вод, Томислав Крстовић, наш вод...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је било место где се Ваш вод постројавао?

Оптужени Миливоје Батиница: Испред хотела „Јахорина“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где су се други водови постројавали?

Оптужени Миливоје Батиница: Па вјероватно ту. Ту је било двесто и нешто људи, ја не знам гдје је био овај вод, гдје је био онај вод. Знамо свој вод. Вјероватно је био први, други, трећи, али не могу да се сјетим гдје тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А је ли у исто време било постројавање или је свако различито време имао?

Оптужени Миливоје Батиница: Па у исто вријеме отприлике.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па како онда не знате где су се остали водови постројавали?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не знам по реду. Питате ме по реду. Ту смо сви били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро, ја то и кажем да сте ту сви били.

Оптужени Миливоје Батиница: Ту смо сви били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте кренули на ово место о чему ова оптужница говори, је ли само Ваш вод кренуо или су и остали водови кренули?

Оптужени Миливоје Батиница: Не. Сви су кренули.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сви су кренули?

Оптужени Миливоје Батиница: Сви.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је аутобуса било?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим колико. Да кажем три, четири, пет. Не знам. Знам да је цијела чета, мислим да су оба двоје чете кренуле. Мислим, могу да вам кажем пет или четири...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте то посредно рекли, али да ли се сећате датума или неког празника око кога се то...

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим празника, али то је било можда 11., 12. јул. Отприлике. По сјећању. Зато што знам ово је 13. и 14., а провели смо два дана у Бјеловцу где смо довежени са Јахорине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је, ако сам разумео, то је та школа у Бјеловцу?

Оптужени Миливоје Батиница: То је та школа у Бјеловцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У колико сати сте дошли у Бјеловац, ако се сећате?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било ујутру или поподне, по дану, по ноћи?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим. Да ли је... Не могу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте тог дана кад сте дошли у основну школу у Бјеловцу, имали неке активности? Или сте се само сместили?

Оптужени Миливоје Батиница: Не. Само смо се смјестили и преноћили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где сте сутрадан отишли?

Оптужени Миливоје Батиница: Сутрадан смо отишли према Поточарима гдје, према мјесту гдје су жене и дјеца, старији људи гдје су били, гдје су се окупили, то су ови Поточари...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који је задатак Ваш био у Поточарима?

Оптужени Миливоје Батиница: Задатак био само да чувамо ред, да не буде неких инцидената.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У ком делу, ја сад наравно не очекујем да Ви познајете, као што нико, али у ком делу тог места сте Ви били смештени да чувате ред? Да ли знате неки објекат, да ли можете да ...

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не могу да се сјетим објекта. Буквално смо такође по двојица-тројица били око, како бих сад то описао, зато што је ту били и ови Холанђани неки, колико се сјећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То сам хтео да Вас питам.

Оптужени Миливоје Батиница: Да, неки су Холанђани били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви били близу места где су смештени Холанђани?

Оптужени Миливоје Батиница: Па ту су били. Како мислите смјештени? Значи то је све у ходу. Ходамо 10-15 метара и гледамо да не буде неког инцидента или нешто, а ту су били и Холанђани, патрола.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате да се нешто десило са тим Холанђанима? Да их је неко замолио да изађу из ...

Оптужени Миливоје Батиница: Како, да? Не, не, ништа. Апсолутно, колико могу да се сјетим, али заиста тешко се и сјећам...

Председник већа: Само да разјанимо, пошто председник већа увек може да поставља питања, када кажете Холанђани, да ли мислите на припаднике Умпрофора?

Оптужени Миливоје Батиница: Умпрофора, јесте. Људи су били испрепадани.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко из Ваше чете, Вашег вода, улазио у базу Умпрофора?

Оптужени Миливоје Батиница: Не. Ја то нисам видио. Људи који су били са мном, колико могу да се сјетим, не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вам је неко објаснио откуд те жене, та деца у Поточарима?

Оптужени Миливоје Батиница: Нико нам ништа није објашњавао. Ми смо ту доведени.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па доведени и шта треба да радите?

Оптужени Миливоје Батиница: Па само да чувамо ред, да не буде неког инцидента.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А колико је то људи било па треба да се чува ред?

Оптужени Миливоје Батиница: Било је пуно људи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, тужиоче, постављате ми питање, како ја могу да оцијеним нешто што је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па Ви се бавите овим футсалом, па ту долазе гледаоци, па знате колико је у сали. Па колико је ту људи било?

Оптужени Миливоје Батиница: Па било је, не могу ја да оцијеним, сад да кажем двадесет-тридесет хиљада, сто хиљада, пет хиљада. ..

Председник већа: Добро. Дакле не можете да процените ни у стотинама, ни у хиљадама ни у десетинама?

Оптужени Миливоје Батиница: Па пар хиљада.

Председник већа: Пар хиљада људи?

Оптужени Миливоје Батиница: Па да, не могу ја да оцијеним докле то, јер сам био на почетку те базе Умпрофора.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А у каквом су стању били те жене и деца, кажете?

Оптужени Миливоје Батиница: Па били су уплашени људи. Уплашени.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли било мушкараца?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мало, ту је било старијих људи, а мушкараце буквално пар. Десетак .

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, колико сам ја Вас разумео, видели сте жене, децу и десетак старијих мушкараца?

Оптужени Миливоје Батиница: Старијих. Било је више старијих.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А мушкараца у овом средњем добу?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мало, скоро да нисам ни ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је са њима, шта је био задатак шта с њима да радите?

Оптужени Миливоје Батиница: Ништа. Нико нам то није...

Председник већа: Само моменат. До када сте Ви били ту? Да ли су они одвежени пре него што сте Ви отишли или сте Ви остали, отишли раније? Јесу они остали после Вас?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да. Раније смо отишли. Али касније, колико сам чуо и колико је била прича, да су они у аутобусу одвежени и према...

Председник већа: Да ли је дошао неко Вас да смени?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Дакле Ви сте отишли и оставили сте их, без икаквог обезбеђења и контроле?

Оптужени Миливоје Батиница: Тачно тако.

Председник већа: Зашто сте отишли, да ли је била нека наредба?

Оптужени Миливоје Батиница: Није било ништа. Наредба је да се враћамо у школу.

Председник већа: Колико је то било сати, да ли можете да се сетите? Које доба дана?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу. То је било можда...

Председник већа: Вече, подне?

Оптужени Миливоје Батиница: Поподне или подне. Два, три, не могу да...

Председник већа: Значи поподневни сати?

Оптужени Миливоје Батиница: Па тако.

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који би то по Вама био датум или дан?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим, тужиоче. Ја не знам, не могу да се сјетим, да баратам са датумима. 11., 12., 13.... Не могу да сад говорим тачно кад не могу да се сјетим који је. Да ли 11. или 12.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Опет мени, морам да признам није баш јасно, Ви у које доба дана сте дошли у Поточаре?

Оптужени Миливоје Батиница: У Поточаре, тај, у јутро. Пита ме сада судиница је ли ту било још припадника друге војске, да ли је војске...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте тачно Ви радили у Поточарима? Јесу вас расподелили као што сте рекли да су вас на оном путу распоредили, или сте сви били у групи?

Оптужени Миливоје Батиница: Па у групи три-четири смо били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи ипак вас је неко распоредио у групама по троје-четворо? То дуж неког пута или? Или у граду или шта је био ваш задатак у Поточарима?

Оптужени Миливоје Батиница: Задатак је био да гледамо да не буде инцидента било каквог, да било шта спречимо ако неки инцидент буде. Ту је био и Умпрофор, мислим, не знам...

Председник већа: Само да разјаснимо, да не дође до забуне. Ви сте помињали да сте били на путу, помињали сте неке напуштене куће где сте били распоређени на терену. Да ли када то помињете мислите на Поточаре?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не. Ово је скроз, суднице...

Председник већа: Ово мислите на Бјеловац, то село где се довежени ...

Оптужени Миливоје Батиница: Ја видим да овдје ја морам ...

Председник већа: Само мало, морамо да разјаснимо. Дакле Ви сте дошли из Ваше базе са Јахорине, кренули сте аутобусима, дошли сте до те школе у Бјеловцу, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: Да ли је то било прво место где сте Ви дошли?

Оптужени Миливоје Батиница: Прво место.

Председник већа: Добро. Ту сте остали .

Оптужени Миливоје Батиница: Преноћили.

Председник већа: Преноћили. Нисте имали никаквих акција? Ујутру сте кренули у Поточаре, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: По чијој наредби?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не могу да се сјетим ко је ту све био.

Председник већа: Ко је Вама могао да издаје наредбе? Да ли Ваш командант , да ли неко...

Оптужени Миливоје Батиница: Командант чете, да ли...

Председник већа: Непосредно виши старешина у односу на Вашег командира?

Оптужени Миливоје Батиница: Па вјероватно.

Председник већа: И Ви сте у јутарњим сатима отишли у Поточаре?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: И тога дана било је још представника Умпрофора из Холандије?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: Да ли су се они тога дана предали, да ли сте видели њихову предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам.

Председник већа: То нисте видели?

Оптужени Миливоје Батиница: Нисам, нисам.

Председник већа: Колико сте Ви били удаљени, Ви конкретно, Ваш вод или Ви, без обзира на Ваш вод, од базе Умпрофора?

Оптужени Миливоје Батиница: Колико сам био удаљен? Па десетак метара.

Председник већа: Дакле били сте близу базе Умпрофора?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Те жене, деца и понеки мушкарац, њих десетак старијих, како сте навели, где су они били, да ли су били конкретно , непосредно поред базе Умпрофора?

Оптужени Миливоје Батиница: Па то је, да ли је то та база, то је унутра било.

Председник већа: Дакле они су били у дворишту где је била зграда, база Умпрофора?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да.

Председник већа: Колико сте Ви били од њих удаљени?

Оптужени Миливоје Батиница: Молим?

Председник већа: Колико сте Ви били, лично Ви, удаљени од тих људи који су били ту, цивила?

Оптужени Миливоје Батиница: Десетак-петнаест метара.

Председник већа: Да ли су они били у неком ограђеном простору?

Оптужени Миливоје Батиница: Не. Није био ограђен простор.

Председник већа: Дакле Ви сте били ти који сте њих спречавали да се крећу из тог...

Оптужени Миливоје Батиница: Не да се крећу, људи су ту...

Председник већа: Са тог места где су...

Оптужени Миливоје Батиница: Људи су ту и сједели и није се нико ни покретао нити ишта.

Председник већа: Дакле они су били у једној скупини, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте. То је група пуно људи.

Председник већа: Велики број људи је био?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, јесте.

Председник већа: Добро. И око поднева Ви добијате наређење да одете?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: Они остају. Нисте видели, није дошао нико да Вас замени?

Оптужени Миливоје Батиница: Нисам видио, не знам ко је, јер је ту било припадника и осталих, да ли Републике...

Председник већа: Дакле осим Вас било је припадника и војске?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, јесте.

Председник већа: Видели сте њих да су остали када сте се Ви повукли и кренули назад?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не могу, то мјесто одакле сам ја отишао , не могу да се сјетим ко је дошао...

Председник већа: Али видели сте да су ту присутни војници, униформисана лица?

Оптужени Миливоје Батиница: Било је. Наравно.

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Оптужени Миливоје Батиница: Мени је питање постављено на том мјесту да ли је мене неко замјенио од...

Председник већа: Не, када се Ваша јединица, Ваша чета повукла, да ли су остали ти цивили без икаквог обезбеђења или је ту било војске?

Оптужени Миливоје Батиница: Било је ту војске.

Председник већа: Било је друге војске. Да ли знате која је војска ту била?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам.

Председник већа: Изволите, тужиоче, даље са питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините , ја можда нисам, али ја нисам чуо да сте Ви рекли да сте отишли око поднева. Дошли сте ујутру а кад сте отишли?

Оптужени Миливоје Батиница: Па поподне, чекајте, шта је поподне, да ли је подне дванаест, један, два?

Адвокат Вићентије Даријевић: Судија, ја се извињавам, морам да одреагујем.

Председник већа: Сачекајте само моменат, оптужени. Изволите, Даријевићу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Заиста морам да одреагујем. Адвокат Вићентије Даријевић. Ја сам заиста очекивао да ће тужилаштво ова питања око Поточара искористити као нека уводна питања да би могао временску дистанцу да определи. Међутим, ја се само позивам на предмет оптужбе. Дакле предмет оптужбе нису Поточани. Зато долази до ових забуна. Значи он сад поставља питања, тужилац уважени, да ли сте дошли у подне. Да ли мислите на Кравице, односно мислите на тај пут о чему је говорио оптужени у својој одбрани, а везано је за предмет оптужбе или говорите , постављате питања везана за Поточаре? Ако постављате питања везана за Поточаре, молим Вас само то прецизирајте, и ако стављам примедбу онда сматрам да то заиста није предмет оптужбе. Значи Поточари, овде се не суди за Поточаре. Захваљујем.

Председник већа: Добро . Само моменат, Даријевићу. Не усваја се Ваш приговор са разлога што су све ово околности које су од значаја за утврђење релевантних чињеница. Тачно је да нису Поточари предмет оптужења, али ја

претпостављам да тужилац ова питања поставља да би се утврдило кретање ове чете и овог вода коме је оптужени припадао.

Петронијевићу, имате ли можда нешто да питате? Видим да реагујете, што би се рекло ...

Адвокат Горан Петронијевић: Не. Опростите, судија, реагујем, констатујем се са колегом. Свиђа ми се овај Ваш став, јер ми ћемо имати јако широк спектар питања који је везан за овај амбијент Подриња.

Председник већа: Нема овде простора за свиђање или несвиђање. Само да ли има места за изношење одређених ставова и изношење одређених приговора.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ја се извињавам. Ето, само бих замолио тужиоца, онда ако већ постављате питање везано да само кажете за Поточаре или за Кравице.Ето само то. Захваљујем.

Председник већа: Да одредели.

Оптужени Миливоје Батиница: Ако могу ја само нешто , молим Вас?

Председник већа: Изволите.

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим, нема везе, ја сам оптужницу добио ону и другу. Мислим , сад сам се усредредио на то. Није ми проблем никакав да одговарам.Али сад стварно морам да враћам филм, да видим, да се сјетим тога, јер о томе нисам размишљао. Није ми проблем уопште да одговорим на било које питање. Разумијете? Зато морам сада да, у оптужници је то. Ја сам се усредредио чега могу да се сјетим.А ово сад морам да ипак мало, да се присјетим шта и како је.

Председник већа: Тужиоче, Ви ћете када постављате питање конкретно да наведете на које место мислите, да би оптужени могао лакше да се сналази .

Заменик тужиоца за ратне злочине: Апсолутно уважавам то што сте ми рекли. Ја мислим да је мене окривљени врло добро разумео. Ми смо сада на том датуму 11. или 12. Говоримо о Поточарима. Нисмо још дошли до Кравице, односно до овог пута Братунац, у близини Братунца. Е, сад, то је моје питање било последње. У које доба дана, разумем да не знате колико је сати било, сте Ви отишли из Поточара?

Оптужени Миливоје Батиница: Био је дан. Да ли је сад било два сата, један сат, три, не могу заиста да кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли је за време док сте Ви били у Поточарима, то становништво, жене, деца, ти старији људи, да ли су они одвожени негде?

Оптужени Миливоје Батиница: Па били су аутобуси паркирани и они су ишли у аутобусе...

Председник већа: Тужиоче, само моменат. Да Вас прекинем. Оптужени је изјавио да су они отишли, његов вод, а да су ти цивили остали ту. Је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да, ту су остали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па не сад мало другачије.

Оптужени Миливоје Батиница: Не, па ту...како другачије.

Председник већа: Реците, ајмо да...

Оптужени Миливоје Батиница: Ајте да, није никакав проблем да говорим.

Председник већа: Добро. Ево изјасните се.

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Да ли су ти цивили, жене, деца, малопре сам Вас питала, ево понављам опет.

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Одвежени док сте ви још били ту у Поточарима или сте Ви отишли, а они су остали ту испред базе УНПРОФОР-а?

Оптужени Миливоје Батиница: Остали су ту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде да Вас питам, да ли је ико...

Оптужени Миливоје Батиница: Али могу и ово да кажем немам проблем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је и један аутобус отишао...

Оптужени Миливоје Батиница: Знам шта хоћете да кажете, није ми ни то проблем, мада сам био заиста удаљен од тог мјеста маљо даље гдје су били паркирани већ аутобуси ми кад смо дошли ту већ је било паркираних аутобуса. У ствари, дошли су аутобуси су негде око 12 сати раније пре него што ћемо ми отић`, значи аутобуси су већ ту дошли паркирани, већ су људи улазили у аутобусе, ја ту нисам видио ко, када и колико, то нисам видио јер сам био удаљен.

Председник већа: Да ли сте видели улажење?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то је моје...

Оптужени Миливоје Батиница: Па нисам, нисам видио улажење.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Моје питање је, да ли је ваша јединица била задужена да те људе спроведете до аутобуса?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Не, нико.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли се, да ли сте чули за неки инцидент да је неко од тих људи узео неки новац па побегао с' тим? Да ли Вам значи...

Оптужени Миливоје Батиница: Не, први пут чујем у животу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли вам значи надимак „Штакор“ нешто?

Оптужени Миливоје Батиница: Ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не.

Оптужени Миливоје Батиница: Ништа ми не значи, а читајући предмет негдје се спомиње нешто „Штакор“ спомиње се гдје је мени заиста непознато, значи немам појма.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се само Ваш вод вратио у Основну школу или се...

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим да се већина вратила.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...цела јединица вратила?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Цела јединица?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Значи цела јединица све 3 или 4 су се вратиле...

Оптужени Миливоје Батиница: Три или четири вода.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...истовремено у школу у Бјеловцу, јесам добро то разумео?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, добро. Е шта се сад дешава у школи у Бјеловцу? Или можете Ви слободно својим речима мало брже да, овај, вратили су се и шта је онда било?

Оптужени Миливоје Батиница: Па није ништа било, били смо ту и преспавали. Е сад је ту у мене магла што не могу да се сјетим да ли је то било кад смо ми одвежени, е то је то што мени се, не могу да се сјетим кад смо ми одвежени на ову цесту Братунац-Сребреница. Ја не могу да се сјетим да ли је то тај дан или је то сутрадан било или како. Е тога не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајмо, ајмо.

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли је сад то био 12.

Председник већа: Да ли је то било након што сте се вратили из Поточара или наредног дана?

Оптужени Миливоје Батиница: Након што смо се вратили. Да ли је...не могу да се сјетим. Значи вратили смо се и онда је дошло. Да ли је тада, али не могу да се сјетим, или сутрадан да смо распоређени.

Председник већа: Добро, али свакако то је било или тог поподнева или сутрадан?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, ту је у том неком...

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је сада који датум?

Оптужени Миливоје Батиница: Е па не могу, господине тужиоце...

Председник већа: Тужиоче...само моменат, само моменат, нема потребе у исто време да говоримо, оптужени је рекао да су они кренули са Јахорине 11. или 12.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, овај, е па то значи...

Председник већа: Није био сигуран да ли је 11. или 12.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро, значи то је 12.

Председник већа: Да ли можете да прецизно одредите...

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу, па не могу како, не могу.

Председник већа: Не. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Све ово за мене сад ајде треба да се сјећам и Бјеловца и Поточара, није ми проблем, ево покушају.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али, овај, ако сам разумео, један дан сте само ишли у Поточаре, нисте два пута ишли? Један дан само?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Један. Е, ајде сад тог следећег дана шта се то у које доба дана сте довежени и одвежени из Бјеловца? Јел` се сећате? Јел` била ноћ или је био дан?

Оптужени Миливоје Батиница: Па да ли је ноћ. Сад је то...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте легли да спавате после Поточара да се одморите?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мислим да је, да смо, да ли смо легли не могу да се сјетим. Знам само да је, не знам сад који је датум, навече је дошла наредба да идемо и ту око 10 сати навече, е сад који је то датум, да ли је 12., 13., кад је, дал` ме разумјете, ја не знам да ли је 12. био у Поточарима, не могу да се сјетим.

Председник већа: Добро. Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Апсолутно се ништа није дешавало и да је, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, долази наредба, ко Вам долази....

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли смо одвежени навече.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...опет целој чети? Ко ме долази наредба?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мислим да је, да је цјела чета. Ко је наредио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу опет аутобуси?

Оптужени Миливоје Батиница: Аутобуси, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико ако се сећате сада аутобуса?

Оптужени Миливоје Батиница: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико аутобуса је сада било?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам. Па сад ако је цјела чета колико аутобус може, да ли је два аутобуса, три, четири. Мислим да кажем нешто да, а нисам сигуран, да ли два, три, четири.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу то сво време исти аутобуси који Вас одвозе, довозе? Јесу то исти они аутобуси који су Вас довели са Јахорине па сутрадан одвели у Поточаре?

Оптужени Миливоје Батиница: Е тога се не сећам, не могу да се сјетим да ли је, не могу да се сјетим да ли је.

Председник већа: Е само моменат. Ви говорите „цела чета“. На Јахорини су биле две чете.

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Ви сте били у првој чети.

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Шта је са другом четом?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не знам да ли је уопште била ту у Бјеловцу, ја не могу да се сјетим, да ли је била с нама у Бјеловцу, заиста не могу да се сјетим, не могу да се сјетим, можда је и била не знам, не могу да се сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Није да нешто кријем, немам шта да кријем.

Председник већа: Не, не, не.

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сјетим шта да радим. Да кажем...

Председник већа: Ви можете да се браните и ћутањем.

Оптужени Миливоје Батиница: Ма не.

Председник већа: Можете као оптужени да не говорите истину.

Оптужени Миливоје Батиница: Ма нема потребе. Није никакав проблем.

Председник већа: Сведоци морају да говоре истину.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, овај, тог дана то прву ноћ после Поточара ако сам ја разумео, у 10 увече долази наредба да се креће. Е сад нам колико се сећате опишите где су вас одвели?

Оптужени Миливоје Батиница: Па одвели су нас аутобуси колико могу да се сјетим, аутобус иде и долази на мјесту у које сам и изведен.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то сати?

Оптужени Миливоје Батиница: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то сати?

Оптужени Миливоје Батиница: Па око 10 сати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Увече?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи то је ноћ?

Оптужени Миливоје Батиница: Ноћ отприлике ноћ да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јел` ви смењујете неку другу војску?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не, не. То је, не смјењујемо никога, то је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи у сред ноћи вас распоређују на том путу...

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине:Братунац, шта сте рекли.

Оптужени Миливоје Батиница: Коњевић, да ли је према Коњевић пољу, у Тузли, гдје је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Коњевић поље. И колико остајете на том месту? рекли сте 16 сати?

Оптужени Миливоје Батиница: Па отприлике 16 сати, 10 навече, сутра до 2, 3.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где се налази ова Основна школа у односу на то место где сте Ви били и у односу на место Кравице?

Оптужени Миливоје Батиница: Не разумијем питање?

Председник већа: Колико је удаљена та школа...

Оптужени Миливоје Батиница: Гдје смо били?

Председник већа: ...где сте Ви спавали у Бјеловцу од хангара Кравице?

Оптужени Миливоје Батиница: Хангара Кравице. Мислим не знам гдје је хангар Кравица, не знам хангар Кравица, не знам колико је до хангара. Да ли могу да претпоставим овако колико смо се, да ли смо се возили пола сата или нешто тако аутобусима.

Председник већа: Где вас возили?

Оптужени Миливоје Батиница: Из Бјеловца из школе, до мјеста гдје сам ја истоварен. Значи отприлике можда пола...

Председник већа: До места где сте били распоређени на том борбеном задатку?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, отприлике пола сата отприлике, оно колико могу сада да се сјетим да су, колико је вожња трајала.

Председник већа: Добро. Само моменат, само моменат оптужени Батиница. Није било то питање. Било је питање, да ли знате колико је школа где сте Ви спавали удаљена од хангара?

Оптужени Миливоје Батиница: Па ја не знам колико је удаљен хангар, хангар од мјеста гдје сам ја истоварен.

Председник већа: Да ли сте били некад у хангару?

Оптужени Миливоје Батиница: Никад.

Председник већа: Изволите тужиоче даље.

Оптужени Миливоје Батиница: Никад значи, па не, не, ево одузмите израчунајте, да одемо сад на лицу мјеста...

Председник већа: Не, само моменат.

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не извините.

Председник већа: Питање је било да ли Ви знате, Ви кажете не знате идемо следеће питање. Изволите даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли, овај, тај пут од школе у којој сте спавали до мееста где сте, да ли је он, да ли је тај пут тај ту пролази поред Кравица? Да ли сте икад некад касније гледали?

Оптужени Миливоје Батиница: Којих Кравица? Господине тужиоче, Кравице колико ја знам село не знам, не могу да разумијем питање. Кравице су село.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кравице су село у том селу Кравице се налази овај хангар који је предмет оптужнице.

Оптужени Миливоје Батиница: Добро, значи Ви сад зовете то Кравице јел'? Не. Шта ме питате? Хангар или Кравице?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како Вам је лакше.

Оптужени Миливоје Батиница: Па не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако Вам је лакше хангар.

Оптужени Миливоје Батиница: Па сад сам рекао, отприлике вожње колико могу да се сјетим кад смо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ако Вам је лакше хангар ја ћу да Вас питам хангар.

Оптужени Миливоје Батиница: Ма не, ја не знам гдје је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само сам ја разумео да Ви и не знате где је то, а видим да сада показујете да знате где је.

Оптужени Миливоје Батиница: Наравно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па мислим то...

Оптужени Миливоје Батиница: Па хангар је...

Адвокат Вићентије Даријевић: Противим се овоме, ово стварно се противим ово није у реду.

Оптужени Миливоје Батиница: Не хангар знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Каже не знате шта, а сад показујете да знате. Чиме је то показао оптужени да зна?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не, хоћете да кажете да сам ја, да знам гдје је хангар?

Адвокат Вићентије Даријевић: Немој да причаш истовремено молим те.

Оптужени Миливоје Батиница: Па не могу.

Председник већа: Изволите. Само моменат, нема потребе за тензијама. Тужиоче како је гласило Ваше питање?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питање је, на том путу од школе у којој су спавали одакле су кренули у 10 увече до места где су, овај, довежени, где су распоређени, на том путу Братунац, Коњевић поље, да ли је тај пут, да ли се уз тај пут пролази поред места Кравице у коме се налази и хангар који је предмет ове оптужнице?

Оптужени Миливоје Батиница: Ово је невјероватно.

Председник већа: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Извините, могу ли ја да одговорим?

Председник већа: Немојте где је хангар. Само мало, ево разјаснићемо.

Оптужени Миливоје Батиница: Молим Вас да одговорим ово, молим Вас.

Председник већа: Само моменат. Не знате где је хангар. Да ли знате где је село Кравице?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не знам, ја сам избачен, да ли сам, да ли је то село Кравица где сам ја избачен с цесте, ако је то село Кравице јесте онда је Кравице. Али ја не знам.

Председник већа: Да ли сте некада раније били на том простору?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, никад нисам у животу био ту ни...

Председник већа: Да ли је неко тада причао, то је то место, тако се зове, ово место се зове тако, ово село се зове тако. Да ли јенeko из Ваше чете из Вашег вода о томе коментарисао?

Оптужени Миливоје Батиница: Када? После? Немам појма да је Кравице. Кравице сам сазнао после у цијелом случају. Добро.

Председник већа: Дакле, Ви нисте добили никада наредбу...

Оптужени Миливоје Батиница: Па не нисам никад наредбу добио.

Председник већа: Само моменат. Нисте добили никада наредбу да треба да идете у Кравице?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако сам ја то разумео опет, да ли је могуће да сте Ви били распоређени у месту Кравица, а да нисте знали, да то сте малопре рекли...

Адвокат Вићентије Даријевић: Судија, противим се оваквом питању.

Председник већа: Само, браниоци, немојте да устајете док не добијете реч. Виријевићу већ два пута сам Вам толерисала, немојте више. Тужиоче, следеће питање може.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли, судија ја наравно све разумем, али он је малопре рекао...

Председник већа: Питање да ли је био у месту Кравице.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Он је малопре рекао.

Председник већа: Он је рекао да није.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не.

Председник већа: Не зна.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Он је рекао да не зна, али је рекао да ли се то место где сам ја распоређен зове Кравице ја то не знам. Значи ја питам сада, да ли је могуће да сте Ви били у том селу...

Председник већа: Али он не зна тужиоче он не зна да ли је то место Кравице. Да ли је могуће, то је претпоставка, ми смо овде да утврђујемо чињенице не да претпостављамо. Тужиоче конкретни будите са питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта се тог дана дешавало? Да ли је, рекли сте пролазио је камион са мегафоном. Да ли је пролазило неко возило УНПРОФОР-а са кога су исто позивали да се муслимани предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Ја то нисам видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Ја то нисам видио, а ово сам, то сам прочитао негдје обично са ког сам читао да је неки УНПРОФОР.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Немам појма.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овако, ајде, са места где се се Ви налазили кажете пролазили су аутобуси са женама и децом која су ишли према Тузли?

Оптужени Миливоје Батиница: Нама је то било издато у ствари није ни било наређење. Ту ноћ када смо одвежени ми смо само добили наређење ко је издао да идемо на терен. Да идемо на терен. На терену дошли смо у 10 навече и тих аутобуса нису пролазили више и то када смо истрешени, истрешени, кад смо стали на ту цесту, ту је била ноћ, али аутобуса није било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сутрадан по дану? А зашто сте онда помињали уопште да Ви обезбеђујете цесту на којој су пролазили аутобуси са муслиманским цивилима?

Оптужени Миливоје Батиница: Па тако је било наређење али аутобуси да су отишли прије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад је то наређење издато?

Оптужени Миливоје Батиница: Ма није наређење издато, само је речено на терен и речено је ако буде да аутобусе нико, то је отприлике тај да аутобусе нико не дира да случајно неко не...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи било је наређење да случајно нико не дира аутобусе?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте. Колико могу да се сјетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта значи то „дирати аутобусе“?

Оптужени Миливоје Батиница: Па да неко не долази да...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да не пуцате?

Оптужени Миливоје Батиница: Да не пуца, да неко не дође и да бомбу баци на аутобус.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: И да мислим обезбјеђујемо, али 10 навече колико могу да се сјетим ти аутобуси нису ишли, сутрадан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е тај камион што је у који су, овај, ушли ови двадесетак мушкараца који су се предали, на коју страну је отишао са тог места? Лево или десно?

Оптужени Миливоје Батиница: Кад су, сачекајте само, значи...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` се тај камион, јел` одмах се вратио одакле је дошао...

Оптужени Миливоје Батиница: Добро, ево могу ли...

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...или је само продужио?

Оптужени Миливоје Батиница: Могу ли да се сконцентришем? Значи ово је цеста, ово сам ја, ово је шума, значи камион је долазио са ове стране овамо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је, само да би у транскрипту са које стране ваше је долазио?

Оптужени Миливоје Батиница: Од Коњевић поља.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од Коњевић поља, то је, показујете десну руку. Са десне стране ваше.

Оптужени Миливоје Батиница: Ово је Коњевић поље, ово је Братунац, ја сам отприлике негде ту, значи камион долази ту, значи оид Коњевић поља. Јесам добро сликовито...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да и да ли се долази, добро и да ли се окреће па се враћа према Коњевић пољу или продужава према Братунцу?

Оптужени Миливоје Батиница: Продужава, продужава. Колико могу да се сјетим сад, то је било у 2-3 наврата, колико могу да се сјетим, само је продужио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Продужио је?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Најбоље је да описујете са моје леве стране, десне стране испред и иза, јер на транскрипту ће бити ово је Коњевић поље.

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, у праву сте. Значи гледајући у Вас судинице, са моје десне стране.

Председник већа: Схватила, са Ваше десне стране.

Оптужени Миливоје Батиница: Долази камион иза леђа, иза леђа ту је цеста иза леђа и улазе ови ти заробљени, предани или какви улазе унутра у камион и одлази према мојој левој страни, према сад Братунац, Братунац је лево.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` то била ноћ или дан када су се они предали?

Оптужени Миливоје Батиница: Дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Оптужени Миливоје Батиница: Ноћу не могу да се сјетим да се неко предавао јер био је и тај рекао сам већ инцидент, није се предавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су имали оружје?

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли су имали оружје, па када су се предавали, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не. А како су били обучени?

Оптужени Миливоје Батиница: Па било је неких колико могу да се сјетим и у униформи, неко у униформи а неки су у цивилу били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а да ли је то само једна група се предала, њих двадесетак или кажете 2-3 пута је?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, у више, у 2-3 маха у једном налету по тројица, четворица и онда је било ту једно двадесетак њих.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта, јел` је њих неко чувао када су се предали?

Оптужени Миливоје Батиница: Па ми смо их чували.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јесу били слободно или везани?

Оптужени Миливоје Батиница: Слободни били. Слободни људи, стајали овако и ми их чувамо, ајде пушку чуваш јер нормално да се бојиш, мислим где се бојиш, пушку чуваш, али и кад наиђе камион они само уђу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко Вам је рекао да они треба да уђу у камион?

Оптужени Миливоје Батиница: А ко је...па наилази камион, сад ко је у камиону не могу да се сјетим, то је припадници чије војске, не знам да ли је Републике Српске, значи било је по двојица, тројица у камиону.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је Ваш непосредно старешина Вама наредио да те људе да сачекате да они, да дође камион по њих и да их предате људима у камиону?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Шта се онда, јесте се опет вратили у школу у Бјеловцу или?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, вратили смо се у школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е, ко се све вратио, само Ваш вод или и остали водови?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мислим да су сви водови.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сви водови?

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим да су сви водови, зато што смо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, јел' било неке приче шта се дешавало?

Оптужени Миливоје Батиница: Апсолутна тишина. Нико ништа...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете то поподне...

Оптужени Миливоје Батиница: ...само је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: То поподне сте чули да је био неки инцидент у, где у хангару?

Оптужени Миливоје Батиница: Да је био, да, то је неко нешто...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е колико је то далеко тај инцидент у хангару, колико је то далеко од места на коме сте се Ви претходног дана налазили?

Адвокат Вићентије Даријевић: Судија стварно морам да одреагујем, извините судија.

Председник већа: Реците.

Адвокат Вићентије Даријевић: Он уопште није рекао да је био инцидент у хангару. Био је инцидент у другом супротном правцу, Голијанин, ево можемо погледати транскрипт.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не. То сам...

Председник већа: Само мало Даријевићу нисте у праву.

Оптужени Миливоје Батиница: Ја пратим, пратим ја, пратим.

Председник већа: Чуо је да је после 2 био инцидент и тамо је била Шеховићка бригада, бригада из Шеховића и поменули сте хангар.

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да. Поменуо сам хангар у смислу да су ми причали да има неки хангар.

Председник већа: Да сте чули да је био неки инцидент.

Оптужени Миливоје Батиница: Да, тад се није ни називао хангар, јер ја из оптужнице видим да је то хангар.

Председник већа: А шта сте Ви чули тада ето?

Оптужени Миливоје Батиница: Па чули да је дошло до неког инцидента ко је ту био, да је, да опишем инцидент?

Председник већа: Ви кажете да је био одред из Шеховића?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, видите, да Вам кажем, значи немам појма заиста да ја кад нисам био ту да видим да је то био шехо...прича да је био Шеховићки одред ту на том мјесту неком, тада нико не спомиње хангар, да је на неком мјесту муслиман предавао се и узео аутоматску пушку од замјеника и убио га и да се ту онда дешавало шта се дешавало, не знам. Да је дошло до тог инцидента.

Председник већа: Тако да Ви нисте тада чули да се помиње хангар, а то сте, касније Ви закључујете да је то можда било тамо?

Оптужени Миливоје Батиница: Па можда да, касније, касније, кад касније кад добијам, кад сам ухапшен.

Председник већа: Кад сте добили оптужницу Ви сте закључили да се тај инцидент десио у хангару, а тада сте само чули да се десио неки инцидент, овај који сте описали. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажете након што је убијен тај, и онда се то дешава, а шта се то дешавало после?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не знам, ја значи опет...

Председник већа: Да ли сте чули још нешто или само ово што сте изјавили?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не, не, да је био инцидент, да је убијен значи раширили да је убијен заменик команданта Шеховиске бригаде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је још неко убијен тада?

Оптужени Миливоје Батиница: Немам појма, само сам чуо то што сам чуо по повратку у, да ли последице дан, да се нешто причало да је убијен заменик Шеховићке бригаде.

Председник већа: Само да Вас питам, то нема никакве везе са овим инцидентом који сте описали када се муслиман предавао и бацио бомбу када је погинуо неки заменик Голијанин?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, то нема везе са тим.

Председник већа: Који је догађај био пре, да ли можете да определите? Да ли овај са бомбом или тај са отимањем пушке?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу заиста.

Председник већа: Не можете да определите. Изволите тужиоче.

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу, не могу. Знам тачно отприлике да смо на мјесту гдје смо изашли да је то негдје отприлике од мене стотинак, двесто метара се десило то са бомбом са муслиманом када је тај Голијан...

Председник већа: Ви сте то видели?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не, сад то је било неких двјесто, отприлике двјесто метара од мене, јер сутрадан је причо...

Председник већа: Ви сте то исто чули из приче, нисте видели тај догађај када муслиман баца бомбу и повређује...

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не, нисам видио то, значи, то је...

Председник већа:припаднике специјалне бригаде полиције?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да, јел` отприлике се проширило у групи како смо идемо одмарамо и проширило се да се десило то да је Голијан, да је муслиман...

Председник већа: Кад кажете „проширило“ то значи, прича се, јел` тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Па прича, па добро то је утврђено, сутрадан је умро дечко, мислим био је из наше...

Председник већа: Тај Голијанин је сутрадан умро?

Оптужени Миливоје Батиница: Па да, дечко преминуо.

Председник већа: А да ли је још неко тада повређен?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не могу да се сјетим, био је, ја мислим да...

Председник већа: Колико сте Ви тада били далеко од тог места где се то десило?

Оптужени Миливоје Батиница: Па стотињак до двијесто метара, не могу заиста.

Председник већа: Да ли сте били у истом том воду који је био ту у близини? Да ли је тај Голијан који је погинуо био припадник Вашег вода?

Оптужени Миливоје Батиница: Па могуће, могуће.

Председник већа: Могуће. Да ли знате колико је било ту војника? То је било поред неке куће или на ливади?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не, то је било на цести.

Председник већа: На ливади, није било кућа у близини?

Заменик тужиоца за ратне злочине: На цести.

Оптужени Миливоје Батиница: Не разумјем сад питање Ваше. Голијанин.

Председник већа: Тај што је бацио бомбу, да ли је бацио бомбу на људе који су били на ливади или је...

Оптужени Миливоје Батиница: На цести, немојте ливади, ја не знам ливаде.

Председник већа: На путу значи?

Оптужени Миливоје Батиница: На путу, браво, можемо тако.

Председник већа: Није било никакве куће у близини?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не. Куће су и напуштене...

Председник већа: Које доба дана је било кад се то десило?

Оптужени Миливоје Батиница: То је било кад смо довежени, у 10 сати навече можда да је било 2, 3, 1 ујутру, разумијете, то је ту ноћ било.

Председник већа: Значи ноћу?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да.

Председник већа: У току ноћи?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте и сјећам се јер се разгласило да је дечко, да је, шта се десило.

Председник већа: Ви то нисте ни видели ни чули?

Оптужени Миливоје Батиница: Па могуће да је то било јер се пуца овамо из шуме, а пуца, разумијете ли, могуће да сам тај...

Председник већа: Дакле, пуцало се са свих страна и Ви нисте могли, не можете да определите.

Оптужени Миливоје Батиница: Са свих страна, па наравно.

Председник већа: Да ли је то пуцњава од те бомбе коју је тај муслиман који се предавао бацио?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, па не могу.

Председник већа: То нисте видели, а то сте чули тек касније. Од кога сте чули да ли се сећате?

Оптужени Миливоје Батиница: Чули ту ноћ. Па не могу сад видите значај нас је десетак у распону од 100 метара гдје идемо.

Председник већа: Колико сте удаљени један од другог војника?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, двадесетак метара, тридесет.

Председник већа: Двадесетак, све у линији јел' тако?

Оптужени Миливоје Батиница: По два. Па иде пут није баш у линији, мало пут иде кривуда, али то је отприлике тако.

Председник већа: Добро. Изволите тужиоче даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је изгледало то распоређивање те ноћи око 10 увече, били сте у аутобусу, јел' аутобус стане па изађе двојица, тројица или изађете сви из аутобуса па вас онда неко распореди дуж пута?

Оптужени Миливоје Батиница: Па отприлике група изађе, сјећам се група и онда распореди...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Група колико људи изађе? Цео вод или део вода?

Оптужени Миливоје Батиница: Па отприлике мислим да је цјео вод, око двадесетак људи, не могу сада да се сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е, да ли се, да ли знате ко је био са Ваше леве и десне стране од вашег вода распоређен на том путу?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су то били припадници Ваше чете или неки други?

Оптужени Миливоје Батиница: Па вјероватно наше чете. Вјероватно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи ови остали водови, први, други?

Оптужени Миливоје Батиница: Па вјероватно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажете да сте давали изјаву истражитељу Тужилаштва Босне и Херцеговине Мурису Бркићу у Амбасади Босне и Херцеговине у Београду претпостављам?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел' то та 2012.?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, кад је то било?

Оптужени Миливоје Батиница: То је, син ми се родио у октобру, а то је 2011.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 2011. Е, а на које околности су Вас саслушавали?

Оптужени Миливоје Батиница: На које околности? Па на околности...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ког догађаја?

Председник већа: Да ли овог истог догађаја, овом истом месту и исто време?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мислим да је, да, да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па како је онда могуће да тек кад добијете оптужницу први пут чујете за хангар и Кравицу?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам које моменте сад ове како мислите који хангар?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ако Вас је 2011. у октобру Мурис Бркић на те исте околности испитивао.

Оптужени Миливоје Батиница: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је, малопре сте рекли да сте први пут чули за то место када сте добили оптужницу.

Оптужени Миливоје Батиница: То сам рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И за тај догађај?

Оптужени Миливоје Батиница: За који догађај? За догађај Шековљана, ја сам у том момемнту рекао...

Заменик тужиоца за ратне злочине: За догађај у хангару Кравица.

Оптужени Миливоје Батиница: Добро, тад ми је предочено да се десило нешто исто што ме је Мурис Бркић питао, да се десило нешто у неком хангару.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта се то десило?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не знам заиста шта се десило.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи били сте, одговарали сте на питања истражитеља а не сећате се у вези чега? Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања, добро. Ви сте изјавили да сте 11. или 12. кренули у Поточаре јел` тако? Кренули са Јахорине?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не.

Председник већа: Не сећате се...

Оптужени Миливоје Батиница: Не са Јахорине.

Председник већа:да ли је тачно 11. или 12.?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, из Бјеловца, из Бјеловца.

Председник већа: Из Бјеловца. Са Јахорине када сте кренули? Значи из те Ваше базе на Јахорини да ли се сећате када сте кренули и колико сте дана били одсутни, колико сте дана били на том борбеном задатку?

Оптужени Миливоје Батиница: Па 4 дана, 5 дана, не могу.

Председник већа: 4 или 5 дана, не можете тачно да се сетите. Да ли можемо хронолошки мало прецизније да одредимо где сте се кретали тих 4,5 дана, дакле по изласку из Ваше базе са Јахорине, хотела, где сте били смештени, први дан крећете аутобусима где?

Оптужени Миливоје Батиница: Први дан долазимо у ту школу у Бјеловац.

Председник већа: У школу. У јутарњим сатима или поподневним сатима?

Оптужени Миливоје Батиница: Па мислим поподневним.

Председник већа: Поподневним?

Оптужени Миливоје Батиница: Поподневним.

Председник већа: Немате никаквих активности тог поподнева? Спавате ту?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Сутрадан?

Оптужени Миливоје Батиница: Сутра ујутру, у јутарњим часовима крећемо према Поточарима.

Председник већа: Поточари. Тога дана сте били у Поточарима, јел` тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: То је други дан како сте изашли са Јахорине. После Поточара немате никакве активности тог поподнева, јел` тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим да не. Колико се сећам не.

Председник већа: Колико сам Вас схватила, те ноћи сте кренули на задатак или сутрадан?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не могу да се сад заиста сјетим, да ли је те ноћи, мислим ту ми је, да ли те ноћи или сјутрадан.

Председник већа: Или сутрадан. Где, који је био тај задатак, тај наредни, после Поточара дакле шта је било где сте распоређени?

Оптужени Миливоје Батиница: Распоређени смо на цести, на цести Братунац-Коњевић поље.

Председник већа: Братунац-Коњевић поље. Колико остајете на тој цести?

Оптужени Миливоје Батиница: Па остајем неких 16-17 сати.

Председник већа: 16-17 сати, дакле читав дан и ноћ?

Оптужени Миливоје Батиница: Ноћ, значи ноћ и дан отприлике поподне 2,3 сата.

Председник већа: То значи да сте ви кренули ноћу и да сте остали до сутрадан до?

Оптужени Миливоје Батиница: 2,3 сата.

Председник већа: До 2, 3 сата. Тога дана да ли се нешто десило, да ли је то дан када се предају муслимани након што су их позивали, како сте ви то рекли, из овог камиона?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, то је било.

Председник већа: То је тај дан када се они предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, да. Значи ноћ, долази дан и у том неком размаку 7,8 сати, двије, три групе колико могу да се сјетим да...

Председник већа: Колико су те групе, колико је људи било у тим групама?

Оптужени Миливоје Батиница: Па укупно да је било двадесетак људи.

Председник већа: Двадесетак људи?

Оптужени Миливоје Батиница: Двадесетак у три групе да су се предали можда по 4, 5 колико могу да се сјетим.

Председник већа: Тога дана значи само се двадесетак људи предало?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: На мјесту гдје сам ја био...

Председник већа: Где сте Ви били.

Оптужени Миливоје Батиница: Или мој вод, неких стотинак метара распона.

Председник већа: Дакле, Ви нисте могли да са тог места где сте Ви били распоређени нисте могли да уочите да ли се предају и на неким другим местима?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: А да ли је било, да ли Вам је познато, да ли је било предаје и на другим местима?

Оптужени Миливоје Батиница: Па можда из прича да се неко, нисам видио.

Председник већа: Добро. Ту где су се преда...

Оптужени Миливоје Батиница: Вјероватно је и било, зато што кад је камион купио већ је колико сам могао, да је већ било неких у камиону, вјероватно негде друго су се предали.

Председник већа: Добро. Да ли, ко је био у тим камионима који су позивали муслимане да се предају? Да ли Вам је познато, да ли знате сада, ко је позивао муслимане да се предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу, нису припадници, сто-посто, ни мог вода, непознати.

Председник већа: Нису припадници Јахоринског одреда? Како то знате?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, ево сада да знам некога, знао бих да је он позивао. То су људи непознати, не могу ја...

Председник већа: Ви сте их видели, је ли тако, из тих камиона, који позивају?

Оптужени Миливоје Батиница: Они изађу из камиона и позива на мегафон.

Председник већа: Изађу из камиона и позивају?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Добро, нисте сазнали којим су војним формацијама припадали?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Не знате, добро. Тога дана, дакле, Ви сте ту на обезбеђењу тог пута, је ли тако? Шта сте тога дана још радили, када су се ти цивили или да ли су били цивили или су били у војним униформама?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, колико се сећам, пар да је било у униформи, а отприлике цивили.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви имали неки задатак након њихове предасје, шта да радите?

Оптужени Миливоје Батиница: Нисмо имали задатак, само да их сачувамо, да ће наићи камион.

Председник већа: Добро, Ви сте их чували и долазили су камиони по њих, је ли тако? Колико дуго сте Ви њих чували? Колико је прошло времена од када се они предају, па дође по њих камион?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, можда пола сата, сат.

Председник већа: Пола сата?

Оптужени Миливоје Батиница: Сат можда.

Председник већа: Добро.

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим, не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли се сећате, до када сте ту отишли и где сте после тога били стационирани?

Оптужени Миливоје Батиница: После тога?

Председник већа: Да, ту где сте били на том путу?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, после тога смо у Бјеловац се вратили.

Председник већа: Поново сте се вратили у ту школу?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, јесте.

Председник већа: Када се десио тај инцидент са том бомбом, да ли тога дана?

Оптужени Миливоје Батиница: Па ту ноћ, судијнице, то сам већ поновио.

Председник већа: Те ноћи је тај Муслиман, који се предавао, бацио бомбу и тада кажете да је погинуо Голијанин, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, то колико се сећам, да је то стварно било.

Председник већа: Да ли је тада још неко повређен, погинуо?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сетим, мислим да је неко повређен, још један мислим да је рањен.

Председник већа: Добро, Ви то нисте видели, Ви сте то чули од осталих војника, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Кажите ми, колико је вас било смештено у школи?

Оптужени Миливоје Батиница: У Бјеловцу?

Председник већа: Колико је вас спавало у тој школи?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу сада да, мислим то је школа, направљени кревети, па можда стотињак.

Председник већа: Стотињак.

Оптужени Миливоје Батиница: Па, можда.

Председник већа: Да ли то значи да је била цела прва чета или прва и друга чета или део прве чете?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу заиста да оценим сада.

Председник већа: Не можете?

Оптужени Миливоје Батиница: Да оценим, да ли је сто, сто двадесет, не знам, не могу.

Председник већа: Добро, да ли знате, шта је било са тим цивилом који је бацио бомбу после тога, да ли је он неутрализован, убијен, од стране припадника Ваше чете?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам, не знам.

Председник већа: Или је побегао, јел Вам познато?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, није ми познато.

Председник већа: Није Вам познато?

Оптужени Миливоје Батиница: Није.

Председник већа: Добро. Те ноћи после тог инцидента, да ли, када Ви чујете да се пуца? Кажете, пуца се све време.

Оптужени Миливоје Батиница: Извините, можете поновити.

Председник већа: Кажете, пуца се све време, чујете да се пуца све време.

Оптужени Миливоје Батиница: Па, да, повремено пуцњи, рафали.

Председник већа: Добро, да ли сада знате, где се налази хангар у коме се, према наводима оптужнице, десило ово убиства, испред кога су извршена ова убиства, у односу на место где сте се Ви тада налазили, на том путу?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, не могу сада, целом реконструкцијом.

Председник већа: Да ли, ја питам, да ли сте се накнадно информисали, да ли сте накнадно можда сазнали, колико сте Ви тада од тог хангара били удаљени, да ли сте били близу, да ли сте били далеко?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, није, мислим то је неких, можда да сам био удаљен око километар.

Председник већа: Километар од тог хангара?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, можда и више, можда мало мање.

Председник већа: Добро, да ли сте Ви чули ту пуцњаву читав дан, читаве ноћи или само једно одређено време?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, константно, констатно је била пуцњава.

Председник већа: Да ли само из једног правца или из више правца?

Оптужени Миливоје Батиница: Из више правца, из више правца.

Председник већа: Ко је пуцао, да ли Вам је познато?

Оптужени Миливоје Батиница: Није ми познато, није ми познато.

Председник већа: Да ли су ти припадници Војске Босне и Херцеговине који су се повлачили или цивили који су се повлачили, да ли су они пуцали на војнике Републике Српске, на Ваш одред, на Вашу чету?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, конкретно на нашу не. Тада?

Председник већа: Тих дана?

Оптужени Миливоје Батиница: Тих дана, не, нису имали, сада директно моја чета, овај, да је имала нешто, конкретно неки сукоб, нешто конкретно не, моја чета не. Знам да смо у претресу трећи дан, у том претресу видело се да има и неких са пушкама убијени, леже, четири-пет, тако што смо срели, а ту је било, шта је, да ли су између себе, да ли, мислим немам појма, не знам.

Председник већа: Реците ми, да ли се сећате, колико сте ноћи преноћили у тој школи у Бјеловцу?

Оптужени Миливоје Батиница: Колико ноћи? Па, две или три ноћи.

Председник већа: Две или три?

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим три, мислим да је три.

Председник већа: Добро, после тог дана, кажете други дан када су се они предавали, шта се десило, шта сте радили наредног дана, да ли сте се наредног дана вратили на Јахорину, да ли сте имали опет неке активности, претраживање терена?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, наредног дана...

Председник већа: Обезбеђење лица, места?

Оптужени Миливоје Батиница: Наредног дана, тога се сећам, да смо ишли у претрес терена. Међутим, то је био немогућ претрес, то је шума, то је, тако да смо буквално у колони прошли тај један део и у Коњевић Пољу смо, у Коњевић Пољу смо завршили.

Председник већа: Дакле, Ви сте од Бјеловца пешке до Коњевић Поља вршили претрес?

Оптужени Миливоје Батиница: Не Бјеловац, не, не Бјеловац, не Бјеловац, не од Бјеловца, већ од, сада не знам у којем месту су нас оставили и кренули смо одмах у шуму. Не могу да се сетим заиста место које је, одакле смо кренули.

Председник већа: Не знате, добро. Који Вам је био задатак, шта Вам је речено, шта треба да радите у тој шуми?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, претрес, да има тих припадника који се нису предали, да, ако...

Председник већа: А да ли вам је речено, зашто они треба вама да се предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли нам је речено зашто?

Председник већа: Да ли вам је познато, зашто су требали да се предају?

Оптужени Миливоје Батиница: Не разумем питање. Па, не разумем, зашто би се предао? Значи, задатак је био...

Председник већа: Зашто је требало да се они предају, да ли Вам је познато?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, не знам, немам појма.

Председник већа: Није Вам то познато? Добро, реците ми, да ли сте Ви видели, кажете ова три, четири дана сте имали тај борбени задатак, је ли тако, три ноћи сте спавали у Бјеловцу, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, отприлике, прву ноћ....

Председник већа: Да ли сте за све то време видели генерала Ратка Младића?

Оптужени Миливоје Батиница: Генерала Ратка Младића? Не.

Председник већа: Не?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Добро. Ви кажете да Ваш надимак никада није био „Аркан“.

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Да ли је постојало тада у тој Вашој чети, неко лице које је имало тај надимак?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да...

Председник већа: Да ли сте чули да неког ословљавају надимком „Аркан“?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу, не могу да се сетим.

Председник већа: Не сећате се?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сетим. Не могу, заиста не могу да се сетим.

Председник већа: Који је Ваш надимак био?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, мој надимак читав живот је „Симо“.

Председник већа: Како су Вас ословљавали тада на Јахорини и у том периоду?

Оптужени Миливоје Батиница: „Симо“.

Председник већа: „Симо“, добро.

Оптужени Миливоје Батиница: И то не Сима, као што пише у оптужници, него „Симо“.

Председник већа: Кажите ми, кажете не сећате се ниједног имена, осим командира Вашег вода, не можете да се сетите имена ниједног војника, тада који је био са Вама, ни у воду, ни у чети.

Оптужени Миливоје Батиница: Па, рекао сам.

Председник већа: Ове што сте навели накнадно и које сте предложили за сведоке, само се њих сећате?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, то је то кога се могу сетити.

Председник већа: Не можете да се сетити са ким сте били?

Оптужени Миливоје Батиница: Сећам се, то, кога се могу сетити. Ако будем имао прилике, вероватно...

Председник већа: Једино се сећате ових које сте сада навели и захтевате да буду саслушани на главном претресу као сведоци?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Осталих се не сећате. Кажите ми, да ли сте са неким од њих били у соби тада?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, био сам у соби са Љубишом Јањићем.

Председник већа: Да ли сте све време били са њим или сте били још са неким другим лицем?

Оптужени Миливоје Батиница: Све време са њим и био је још, ко је био још, не могу да се сетим. Да, био је овај мали Мршић, који је десет дана, после десет дана отишао за Србију.

Председник већа: Побегло у Србију?

Оптужени Миливоје Батиница: Па не, да ли је побегло, још није, да ли се спашавао, мислим, ружно је рећи, побегло је.

Председник већа: Добро, да ли сте Ви били дужни у то време апсолутно да извршавате сваку наредбу Ваших претпостављених? Да ли сте се бојали зато што сте ухапшени као дезертери и доведени у ту јединицу и да ли сте сматрали да морате сваку наредбу да извршите, да ли сте се плашили за свој живот?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, својим карактером, не знам ко би ме могао натерати да урадим нешто што ми карактер не дозвољава.

Председник већа: Да ли сте били упознати са Вашим обавезама према цивилима? Кажете да сте имали обуку пре него што сте кренули у тај задатак.

Оптужени Миливоје Батиница: Па та обука, ова ратна обука, пузи, у стрељачком неком...

Председник већа: Осим вежби, да ли сте имали теоретску наставу?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, не могу да се сетим, теоретску?

Председник већа: Да ли сте Ви лично били упознати са Вашим обавезама према цивилима у рату и ратним заробљеницима?

Оптужени Миливоје Батиница: Како мислите, званично?

Председник већа: Како треба да поступате са цивилима и ратним заробљеницима? Да ли Вам је било познато?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, познато ми је из неких хуманих мојих личних...

Председник већа: Да ли сте служили војску пре овог догађаја?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, наравно.

Председник већа: Да ли се то учи у војсци?

Оптужени Миливоје Батиница: 1984....

Председник већа: Однос према цивилима и ратним заробљеницима у рату?

Оптужени Миливоје Батиница: Добро, наравно, то је општепознато.

Председник већа: Дакле, учи се у војсци?

Оптужени Миливоје Батиница: 1984. сам служио војску у Сплиту, то је, колико има година.

Председник већа: Добро, да ли Вас је неко на Јахорини подсећао на то и говорио како треба да се понашате према цивилима?

Оптужени Миливоје Батиница: Ми уопште нисмо имали прилике у тих десетак, петнаест дана обуке, нисмо имали уопште прилику да нам неко прича у вези тога.

Председник већа: Да ли је било теоретске наставе или не?

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сетим.

Председник већа: Не сећате се да је било теоретске наставе? Добро, Ви кажете да сте добили тај мејл од тужиоца.

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: И да сте га добили, када?

Оптужени Миливоје Батиница: Добио сам 2012., априла месеца.

Председник већа: Да ли Ви то поседујете?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Поседујете тај мејл?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Председник већа: Добро, да ли можете то да приложите суду?

Оптужени Миливоје Батиница: Ја мислим да могу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ми смо већ предложили на припремном рочишту, а можемо Вам и сада дати.

Председник већа: Ви сте предлагали, ја се сећам, на припремном рочишту, али ми нисмо усвојили тај предлог на припремном рочишту, или јесмо?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте.

Председник већа: Ево, погледаћемо, имамо ту записник са припремног рочишта. Добро, уколико смо усвојили тај предлог, онда то треба да доставите суду.

Констатује се да оптужени Батиница Миливоје доставља суду мејл Муриса Бркића који је достављен 23.04.2012. године, Мурис Бркић, истражитељ Тужитељства Босне и Херцеговине, мејл достављен са адресе Краљице Јелене број 88, Сарајево.

Добро, ми ћемо свакако покушати да извршимо проверу имајући у виду како је ово достављено и након тога, ми ћемо одлучити да ли ћемо вршити увид у овај доказ.

Кажете да сте више пута ишли у Босну и Херцеговину и тужилац Вас је питао, поводом овог догађаја, питао Вас је поводом Ваше изјаве коју сте давали 2011. године, као што сте навели у Амбасади Босне и Херцеговине. Да ли Вам је познато после тога, осим овог мејла, да ли сте добили неку још одлуку да је против Вас обустављен поступак, да ли је био покренут поступак, да ли је донета наредба о спровођењу истраге, која фаза је била тог поступка?

Оптужени Миливоје Батиница: Ништа, ништа.

Председник већа: Да ли се данас у Босни и Херцеговини води неки поступак против Вас у вези ових догађаја?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Добро. Да ли чланови већа имају неко питање за оптуженог? Немају. Пуномоћник оштећеног, да ли има питања?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не.

Председник већа: Немате питања за оптуженог. Да ли саоптужени имају питања и њихови браниоци? Прво саоптужени, да ли оптужени имају питања? Не. Бранилац адвокат Даријевић, Ви сте се јавили, је ли тако? Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ја бих само још да Вас питам, у тренутку предаје тих, кажете, неко је био у униформи делом, неко у цивилу, да ли сте Ви за тих пола сата на било који начин малтретирали та лица, принуђавали их на нешто што овај...?

Оптужени Миливоје Батиница: Не, ниједног момента.

Адвокат Вићентије Даријевић: Шта сте радили са њима, јесте попричали, јесте разговарали?

Оптужени Миливоје Батиница: Није се разговарало, то је, једноставно, шутња, немаш шта да разговараш.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, а реците ми, да ли Вам је ико рекао да се они предају и да ће накнадно бити вођени на неку ликвидацију, егзекуцију, стрељање и тако даље?

Оптужени Миливоје Батиница: Ма, не, не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Морате рећи, мислим.

Оптужени Миливоје Батиница: Не, мислим...

Адвокат Вићентије Даријевић: Не да климате главом.

Оптужени Миливоје Батиница: Добро, не, нико то никада ми то није мислим, нити се наслутило, да може нешто да буде.

Адвокат Вићентије Даријевић: Уважена председница већа Вам је поставила питање, везано за предају оног Муслимана који је бацио бомбу и кажете, када је страдао, извесни војник по презимену Голијанин. Па Вас сада питам у вези са тим, да ли је то био цивил, јел био војник који се предавао, да ли је уопште то Вама познато?

Оптужени Миливоје Батиница: Није ми познато, мислим детаље не могу да се сетим, и да је било неких детаља, али то је то да је само дошао, да је држао руке иза леђа вероватно, да је било нешто дигнуте руке иза главе, вероватно, тако како могу и онда да је бацио бомбу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да је Вама неко наредио, оно што Вас је питала и судија, да неког стрељате тада, како Вас терети оптужница, да сте након тих неких егзекуција „оверавали“ неког, знамо шта значи у том ружном жаргону тај израз, да ли бисте Ви то радили?

Оптужени Миливоје Батиница: Немогуће, не да не бих урадио, већ ово, читајући ову оптужницу, значи не могу ни да верујем да може да ми допре до главе тако нешто. А чак и да ми нареди било ко, не знам ко би ми могао наредити, не постоји, не тада, ни данас, нити ће икада постојати човек да ми нареди, да бих нешто тако могао да урадим.

Адвокат Вићентије Даријевић: У вези давања Ваше изјаве Тужитељству БиХ, да ли Вам је предочено, због чега Вас зову тада, шта је то што је, јер видим овде у мејлу, ја га сада нећу читати, с обзиром да ће то суд радити у једном другом тренутку, али помиње се неко, помињање неког човека који Вас је означио, односно теретио за нешто, па Вас ови обавештавају да то је била грешка очигледно.

Оптужени Миливоје Батиница: Не, то је у самом испитивању у моменту долазим то да ми истражитељ каже да ме је неко споменуо негде, да сам убио једно лице или да сам нешто, не могу сада да се сетим. Ја сам рекао, нема никаквих проблема, сада овог момента можемо да идемо где хоћете, да ми доведете ко је тај и шта је тај ко је могао да каже за мене то. После тога, да ли је доле у неком поступку, не

знам којем, утврђено непобитно, да то нисам ја, да је то, Симо неки са Алипашина, интересантно, а да је погинуо.

Адвокат Вићентије Даријевић: Значи, утврдило се да је неки Симо са?

Оптужени Миливоје Батиница: Са Алипашом, то је део насеља.

Адвокат Вићентије Даријевић: Такође из Сарајева?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: И реците ми, да ли Вас је тада исто истражитељ питао за неко лице по надимку Аркан?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, истражитељ ме је питао за лице Аркан, десет, једанаест питања, реци ко је Аркан, ко је Аркан, ко је Аркан, рекао сам, не могу више да се сетим ко је Аркан, шта је Аркан, да ли је постојао.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је та Ваша изјава узимана кроз снимање, да ли је снимана и да ли је можда Вам је познато да је транскриптована?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, мислим да је снимана.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Немам више питања, хвала.

Председник већа: Питања да ли има неко? Бранилац адвокат Горан Петронијевић.

Адвокат Горан Петронијевић: Захваљујем, госпођо председнице. Господине Батиница, помињали сте малочас на питање тужиоца када је било речи о Поточарима о тој ситуацији коју сте затекли и Вашој улози у томе, рекли сте, Ваш задатак је био да не дође до инцидента. Можете ли да прецизирате, на какву врсту инцидента мислите?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, на врсту да било ко те људе или дира или...

Адвокат Горан Петронијевић: Неко са стране да дира те људе?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, било ко, апсолутно.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми, да ли су Вам познати било какви догађаји из тог дела Подриња из 1992., 1993., 1994. године, који су претходили овом догађају из 1995. године? Да ли је ту било некаквих борби, између кога, да ли је било неких страдања, кога, од стране кога и тако даље? Имате ли каквих сазнања о томе?

Оптужени Миливоје Батиница: Знате шта је, сазнања, пошто ја нисам био уопште тада у рату, од 1992. до 1995., али по сазнањима да је ту дошло до и за Божић 1992. и 1993., да је ту било, да је ту било масовног стрељања.

Адвокат Горан Петронијевић: Кога од стране кога?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, да су Срби, припадници српског народа ту убијани од стране Армије БиХ или њихове те територијалне која је била.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли је ова чињеница о којој говорите, да је могућа да дође до инцидента, да спречите да дође до инцидента, повезујете у односу на те догађаје могућност евентуално освете или нешто слично?

Оптужени Миливоје Батиница: Наравно, наравно.

Адвокат Горан Петронијевић: Били сте у Бјеловцу у школи. Јесте ли у току дана пролазили кроз Бјеловац?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Мислим...

Оптужени Миливоје Батиница: Мислим, био сам у школи, али то је село, школа.

Адвокат Горан Петронијевић: Говорим, не о шетњи, не о боравку на отвореном и тако даље, него у моменту када сте долазили аутобусом, долазили аутобусом, јер колико сам разумео, дошли сте са Јахорине у Бјеловац, из Бјеловца у Поточаре, из Поточара у Бјеловац, из Бјеловца на ово место где сте описали у току ових шеснаест сати и поново се вратили у Бјеловац. Је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи, неколико пута сте могли да прођете кроз место? Је ли то тачно?

Оптужени Миливоје Батиница: Тачно.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли видели срушене, запаљене куће у Бјеловцу?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, било је срушених.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли сте пролазили кроз село Лозничка Ријека?

Оптужени Миливоје Батиница: Лозничка Ријека?

Адвокат Горан Петронијевић: Фаховићи, јел било ту срушених, запаљених кућа?

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, јесте, цели тај део, колико могу сада да се сетим, је био спаљен.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажите ми, када сте говорили, када Вас је тужилац питао, описивали сте ситуацију у којој сте се Ви налазили, положај у коме сте се налазили. Кажете, десно Коњевић Поље, лево Братунац. Је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли се у том тренутку пут или цеста налази испред Вас? Значи, Ви стојите на ивици, ако добро разумем?

Оптужени Миливоје Батиница: Цесна, буквално лежимо или клечимо на ивици цесте.

Адвокат Горан Петронијевић: Тако је, и Вама је десно Братунац, односно десно, овај, Коњевић Поље, а лево Братунац?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли шта се наспрам Вас налази горе, да ли постоји неко брдо, шума, шта је то тамо?

Оптужени Миливоје Батиница: Шума је била испред.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли где се налази брдо звано Бурнице?

Оптужени Миливоје Батиница: Како, брдо?

Адвокат Горан Петронијевић: Бурнице.

Адвокат Вићентије Даријевић: Мораш рећи.

Оптужени Миливоје Батиница: Не могу да се сетим, па не знам, не сећам се.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро, да ли сте из тог правца где сте гледали, кажете, у клечећем, лежећем положају, десно Коњевић Поље, лево Братунац, да ли сте из тог правца испред негде могли да чујете пуцањ?

Оптужени Миливоје Батиница: Чује се пуцњава, наравно, значи из свих правца, и десно и лево и право, пуцњава се чула, са малим паузама, констатно је било малих рафала, како бих то описао, не знам.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли Вам је позната ова чињеница, реците само да или не, да је на брду Бурнице била заседа српске војске у односу на муслиманску војску која се повлачила из Сребренице и да је у тој заседи страдало шеснаест српских војника који су били у заседи и више стотина муслиманских који су нападали?

Оптужени Миливоје Батиница: Сада не знам да ли је то, не могу да се сетим јел то Бурница о којој говорите, али знам да се десило и то. Чак, чак и касније сам видео и речено је да је много више Муслимана кренуло, пар хиљада чак и више, да су стампедом, тачно место, место се зна код Коњевић Поља, не могу да се сетим којег, где

су они стампедом пролазили на другу страну према Церској, тако, значи знам то. А за Бурнице не могу, за то брдо нисам чуо, а било је.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја Вас питам, јер ово су подаци који су проверљиви, ово су тачни подаци до којих смо дошли.

Оптужени Миливоје Батиница: Па, чуо сам, али овај стампедо, поготову ту где је баш пуно, чак и преко осамдесет наших, наших бораца, да је...

Адвокат Горан Петронијевић: Господине Батиница, ја сам Вас питао због тога што је за очекивати, ако се таква борба води, да чујете тамо озбиљну пуцњаву, која дуже траје, борбу, рат.

Оптужени Миливоје Батиница: Па, чуло се константно, константно је то пуцњеви.

Адвокат Горан Петронијевић: Председница већа, извињавам се, председница већа Вас је питала, зашто се ови предају, да ли знате, зашто се предају.

Оптужени Миливоје Батиница: Па, да ли... Зашто се предају? Па, вероватно...

Адвокат Горан Петронијевић: Сада, ја Вас питам.

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли...

Адвокат Горан Петронијевић: Какво је то стање било, стање рата, стање мира, да ли су постојале две сукобљене стране.

Оптужени Миливоје Батиница: Стање рата је било.

Адвокат Горан Петронијевић: И шта се ради у рату када војник не може да се даље бори?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, бори се за свој живот, шта ће друго.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли се предаје тада?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, предаје се, како, шта, мислим да ли, да ли, какво је то стање, нисам баш у томе, али вероватно.

Адвокат Горан Петронијевић: Видели сте Холанђане, немојте замерити, ја ћу Вас прекидати када, да не бисмо дуљили и трошили време већу. Видели сте Холанђане, кажете, батаљон. У каквим униформама су они били сећате ли се?

Оптужени Миливоје Батиница: Холанђани?

Адвокат Горан Петронијевић: Јесу били у неким плавим униформама, зеленим, можете ли то да кажете?

Оптужени Миливоје Батиница: Само да вратим филм, ја мислим да су плаве униформе биле.

Адвокат Горан Петронијевић: А сада ми кажите овако, када сте Ви отишли, да ли су они остали тамо?

Оптужени Миливоје Батиница: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Питали су Вас ови, да ли знате где је база УНПРОФОР-а, да ли знате?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам где је база.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли знате где је магацин УНПРОФОР-овог батаљона био?

Оптужени Миливоје Батиница: Не знам.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли Вам је позната чињеница да је од стране самосталног брдског батаљона Глогова, под командом је Голића, нападнута база УНПРОФОР, да је један холандски војник убијен и други рањен?

Оптужени Миливоје Батиница: Да, за то сам чуо.

Адвокат Горан Петронијевић: И да је одузета целокупна количина наоружања у броју од око 1.200 цеви, са муницијом и тако даље?

Оптужени Миливоје Батиница: За то сам чуо касније, за то.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли, где се Сребреница налази у односу на Поточаре?

Оптужени Миливоје Батиница: Поточари?

Адвокат Горан Петронијевић: Хајмо из правца, хајмо да гледамо из правца Бјеловца, када сте долазили.

Оптужени Миливоје Батиница: Из правца Бјеловца? Дође, Поточари, па онда дође Сребреница.

Адвокат Горан Петронијевић: Па онда Сребреница. Јесте Ви били у Сребреници уопште?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте икада улазили у Сребреницу?

Оптужени Миливоје Батиница: Никада.

Адвокат Горан Петронијевић: Немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца има још питања? Нема. Оптужени су рекли, саоптужени су рекли да немају питања.

У 11 и 43, након испитивања оптуженог Батиница Миливоја, **одређује се** пауза у трајању од 15 минута.

Само моменат. Немате више ништа да додате, је ли тако?

Оптужени Миливоје Батиница: Не.

Председник већа: Нема више нико питања? Можете се вратити на Ваше место.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Након паузе, **НАСТАВЉА СЕ** главни претрес у 12 и 18 минута.

Браниоче, Виријевићу, ево ја сам погледала овај....

Адвокат Вићентије Даријевић: Даријевић.

Председник већа: Овај транскрипт са припремног рочишта од 26.10.2016. године. Ви сте тада најавили да ћете предложити...

Адвокат Вићентије Даријевић: Јесте.

Председник већа: Овај доказ, да не бисте били преклудирани, али тада нисте имали садржину овог мејла, тако да, да ли предлагете да констатујемо да је ово Ваш доказни предлог?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, апсолутно.

Председник већа: Добро.

Констатује се да бранилац адвокат Вићентије Даријевић предлаже да се у доказном поступку изврши увид у мејл који је доставио на данашњем претресу.

Настављамо са испитивањем оптужених. Следећи оптужени је Александар Дачевић. Позивам оптуженог Александра Дачевића да приђе.

Оптужени АЛЕКСАНДАР ДАЧЕВИЋ

Председник већа: Дачевићу, Ви сте упозорени на Ваша права из члана 68 Закона о кривичном поступку и на Ваше дужности из члана 70 и изјавили сте да сте разумели Ваша права и обавезе. Изјашњавајући се на наводе оптужнице Ви сте изјавили да сте разумели оптужницу. Ја Вас позивам да изнесете Вашу одбрану, можете се изјаснити о свим околностима које Вас терете и можете да изнесете све чињенице које су у Вашу корист. Изволите.

Оптужени Александар Дачевић: Ја не бих желио сад да изнесем своју одбрану.

Председник већа: Не желите да изнесете Вашу одбрану, за сада или не желите уопште?

Оптужени Александар Дачевић: Не желим за сада.

Председник већа: Добро. Да ли желите да одговарате на постављена питања?

Оптужени Александар Дачевић: Не.

Председник већа: Не. Можете се вратити на Ваше место.

Оптужени Александар Дачевић: Хвала.

Председник већа: Позивам оптуженог Милетић Бору.

Оптужени БОРО МИЛЕТИЋ

Председник већа: Милетићу изјаснили сте се да сте разумели Ваша права и обавезе из члана 68 Закона о кривичном поступку и члана 70, изјаснили сте да сте оптужницу разумели. Ја Вас позивам да изнесете Вашу одбрану, можете се изјаснити у односу на све околности које Вас терете и да изнесете све чињенице које су у Вашу корист. Изволите.

Оптужени Милетић Боро: Оптужницу сам разумео, али из оптужнице не признајем ни једно дело које ми се ставља на терет. А исказ сам дао и стојим при том исказу, не желим да га допуњавам, а и не желим да одговарам на питања.

Председник већа: Дакле Ви остајете у свему при исказу који сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине дана 01.09.2015.године у присуству тадашњег браниоца по службеној дужности, а сада Вашег ангажованог браниоца адвоката Рајка Јелушића.

Оптужени Милетић Боро: Јесте.

Председник већа: Не желите сада да се изјашњавате на овом главном претресу?

Оптужени Милетић Боро: Не.

Председник већа: Зашто?

Оптужени Милетић Боро: Не желим, до даљњег не желим да се изјасним.

Председник већа: Добро. Ми ћемо на данашњем претресу, обзиром да Ви не желите да се изјашњавате и да одговарате на постављена питања, емитовати Вашу изјаву коју сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине 01.09.2015.године.

Оптужени Милетић Боро: Може, може.

Председник већа: Можете се вратити на Ваше место.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши емитовање тонског снимка испитивања оптуженог **Боре Милетића** пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику дана **01.09.2015.године**.

Председник већа: Нисам обавештена до сада да се не чује. Можемо да направимо паузу, да позовемо стручно лице да то регулише. Ево одређујем паузу од 10 минута. Позовите стручно лице.

Снимак је добар али због околности у којима је снимано, јасно је да се чује бука са улице, не чује се најбоље, сада када смо пустили, иначе са слушалицама се то чује много другачије. Ево сада ћемо покушати уколико сматрате да није потпуно јасно или да не чујете све, те делове ћемо емитовати на документ камери. Мислим да се само првих четири минута лошије чује, то је време када тужилац диктира, касније је снимак добар. Ево можемо пустити.

Само нека уђу оптужени у судницу и нека ставе слушалице мислим да ће боље чути. Изволите.

Адвокат Мирослав Перковић: Ја се извињавам. Ја нисам баш најбоље сада разумео. Ми треба да пуштамо тонски запис..

Председник већа: У смилу члана 397 ЗКП обзиром да оптужени не жели да изнесе своју одбрану на претресу, сачекајте, а да је раније дао свој исказ, тај исказ ће се у смислу члана 397 ЗКП сада емитовати.

Адвокат Мирослав Перковић: То је неспорно. Нисам то ни хтео рећи. Међутим, колико сам схватио ми ћемо ако нешто нисмо добро разумели, имати писмени део транскрипта којег је тужилац диктирао. То би било некаква компилација.

Председник већа: Не. Имаћете транскрипт тог снимка који је скинут. Значи снимак који је откуцан. Имате транскрипт снимљене изјаве и ми ћемо емитовати на документ камери уколико неко од Вас то захтева, емитоваћемо на документ камери тај део транскрипта. Ви ћете рећи не чује се, ми ћемо емитовати...можете ставити слушалице. Покажите им само како да рукују, оптуженима. Јесте им показали?

Председник већа: Само моменат. Реците? Представите се само, реците. Помозите. Не разумете. Добро. Идемо документ камеру, лист по лист.

Укључите микрофон, представите се и онда реците.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја бих Вас замолио само из јакне да узмем наочаре, ако је могуће.

Председник већа: Да?

Оптужени Недељко Милидраговић: Наочаре да узем.

Председник већа: Можете. Представите се и поставите питање?

Оптужени Голијанин Алекса: Интересује ме шта је циљ сада овај приказивања ових докумената нама. Ако треба да их читамо, ми не можемо то стићи.

Председник већа: Не разумете шта је циљ приказивања?

Оптужени Голијанин Алекса: Да. Па не могу стићи прочитати....

Председник већа: Објасниће Вам Ваш бранилац, ја нисам дужна да Вам пружам правне савете. Можете сести.

Оптужени Голијанин Алекса: Хвала. Не могу стићи прочитати.

Председник већа: Седите. Да покушамо само са емитовањем снимка, мислим да је ово моменат када се већ боље чује. Уколико не, наставићемо на овај начин. Искључите документ камеру, да покушамо.

Председник већа: Само моменат. Да ли чују сви оптужени добро? Имате у десном углу за подешавање. Овде су вам слушалице, можете покушати или појачати или смањити тон. Чује се сасвим добро, ово што ја чујем, а ја мислим и браниоци. Можете да наставите.

Председник већа: Стаћете сад. Изволите Перковићу.

Адвокат Мирослав Перковић: Ја бих Вас молио само да одмах погледамо писмени део транскрипта јер видимо да када осумњичени каже „Јокић“, да мислим да колега тужилац пита некога: „Јел имамо тако некога“, онда овај други каже: „Имамо неког Јоксић“. И даље иде прича о том Јоксићу. Ја бих молио....

Председник већа: Само морам да Вас прекинем, да не бисмо прекидали преслушавање. Ми ћемо све преслушати, Ви ћете да прибележите и на крају када све преслушамо, Ви ћете моћи да ставите те примедбе, јер да се оптужени изјашњавао, морали бисте да сачекате да он изнесе свој исказ, не бисте могли да га прекидате.

Адвокат Мирослав Перковић: Слажем се, слажем се.

Председник већа: Седите, бележите и на крају ћете све то да укажете.

Адвокат Мирослав Перковић: Само да упишем која минута.

Председник већа: Ја предпостављам да сте се Ви упознали са списима предмета и са транскриптима овог исказа, тако да мислим да можете да се накнадно изјасните о свему ономе што запазите. Изволите Рајко Јелушић. Ви сте хтели нешто.

Адвокат Рајко Јелушић: Управо везано за ово, мислим да би било боље, да би било целисходније да сви добијемо транскрипт, мислим да нико од нас нема транскрипт из тужилаштва.

Председник већа: Молим Вас. Ви сте сви били у могућности да извршите увид у списе и сви сте били у могућности да добијете транскрипт. Сачекајте. Ко је тражио транскрипт, он је добио транскрипт, то што Ви сада немате пред собом, то није заиста проблем суда. Можете сести.

Адвокат Рајко Јелушић: Мислим да би брже ишло. Добро. Хвала.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Мирослав Перковић: Ја се извињавам, ми у транскрипту колико сам видео ово што сте Ви погледали, имамо уношење...

Председник већа: Прекинућу Вас одмах браниоче, нисмо овде сада да испитујемо да ли је у транскриптима унето све како треба, ми данас вршимо емитовање дате одбране оптуженог. Ви сте као бранилац били дужни да се упознате са списима предмета. Нисте ни у одговору на оптужницу ни у жалби на решење којом се потврђује оптужница изнели никакве примедбе у вези записника, те примедбе нисте изнели ни на припремном рочишту. Немојте ометати извођење овог доказа емитовање одбране оптуженог указивањем на извесне недостатке у транскрипту. Нама је доказ снимак који сви слушамо, а не транскрипт, а уколико имате неке примедбе то ћете изнети током поступка. Можете сести.

Адвокат Мирослав Перковић: Председнице већа, ја се извињавам, ја не знам...

Председник већа: Можете сести.

Адвокат Мирослав Перковић: Ја не знам, ко још осим тужиоца, разговара са окривљеним Дачићем. Ви сте рекли да ми данас овде треба да слушамо...

Председник већа: Браниоче, ја Вас упозоравам да ћете бити новчано кажњени, јер се не повинујете наредбама председника већа и ометате ток главног претреса. Све што имате, изнећете када за то буде моменат, сада ћете сести, зато што вршимо преслушавање исказа оптуженог Боре Милетића.

Адвокат Мирослав Перковић: Председнице већа...

Председник већа: Седите, изволите даље.

Адвокат Мирослав Перковић: Председнице већа, ја отказујем пуномоћје у овом предмету, мене то уопште не интересује овакве злоупотребе, још у истрази и овакво слушање.

Председник већа: Није ово моменат када можете да износите такве примедбе.

Адвокат Мирослав Перковић: Нећу да моје име уопште буде, више у овом предмету. Одржаћу данас, још ћу остати, оно што будем писао, писаћу у Уставној жалби у овом предмету.

Председник већа: Добро, Ви сте дужни тридесет дана да заступате оптуженог, најавили сте отказ пуномоћја, можете сести. Можемо да наставимо даље.

Само моменат, реците. Устаните, представите се и реците коју примедбу имате. Нема нико?

Адвокат Мирослав Перковић: Немам ја, само председнице, молим Вас, констатујте решењем да сам отказао пуномоћје, да окривљени више нема браниоца овде.

Председник већа: Не констатује се то решењем. Снимљено је како сте рекли, а Ви сте дужни да заступате оптуженог још тридесет дана, јасно је то, то пише у закону, тако да имамо и даље процесне претпоставке да наставимо са овим претресом.

Адвокат Мирослав Перковић: Само констатујте да сам ја отказао пуномоћје.

Председник већа: Ево констатовано је, ево, рекли сте, снимљено је.

Адвокат Мирослав Перковић: Окривљени више нема браниоца, формално сам Вам присутан овде.

Председник већа: Ви сте рекли да је адвокат и Јована Латинковић. Ми нисмо нашли њено пуномоћје у спису, али то ћемо касније да питамо оптуженог, да ли је ангажовао овог адвоката. У противном, ангажоваћемо адвоката по службеној дужности. Наставите са емитовањем.

Адвокат Мирослав Перковић: Ја се извињавам, председнице већа, ево трећи пут устајем. Молим Вас да решите ову дилему. Ја сам рекао да не желим више да учествујем у овом поступку, не желим да будем у овој просторији.

Председник већа: Молим Вас, Ви сте дужни по закону да заступе оптуженог.

Адвокат Мирослав Перковић: Следећа ствар је...

Председник већа: Седите.

Адвокат Мирослав Перковић: Да питате мог клијента, ако он инсистира да ја и даље останем, само имам обавезу према њему, да и даље останем.

Председник већа: Браниоче...

Адвокат Мирослав Перковић: Ја сам Вама, са судом више немам ништа. Само га питајте, да ли треба да останем. Ако он захтева, ја треба да пружам услуге до краја дана.

Председник већа: Браниоче, Ви сте по Закону дужни да заступате оптуженог...

Адвокат Мирослав Перковић: Ма, који ће ми...

Председник већа: ...оптуженог. Па ово заиста, закон свима нама треба, дужни сте да тридесет дана по отказу пуномоћја, заступате оптуженог. Према томе, Ви немате...

Адвокат Мирослав Перковић: Само ако инсистира.

Председник већа: Могућности да напустите ову судницу.

Адвокат Мирослав Перковић: Ако је у његовом интересу.

Председник већа: Уколико то учините...

Адвокат Мирослав Перковић: Питајте га.

Председник већа: Мимо закона...

Адвокат Мирослав Перковић: Ја Вас молим да га питате, да ли жели да ја и даље останем овде или се сагласио са мојом вољом да изађем и напустим ово суђење, из разлога због којих сам навео.

Председник већа: Браниоче, ја сам Вам рекла да ћете имати могућности када се емитује овај исказ, снимак овог исказа, да ставите све примедбе, да не бисте прекидали преслушавање овог снимка, Ви сте се са тим сагласили, а и мимо тога, Ви устајете и ометате емитовање овог снимка. То је био и разлог због чега Вам је указано да седнете и да ћете то моћи на крају, као што је и речено, адвокату Јелушићу. Ја не видим ниједан проблем у томе, не видим разлог Ваше реакције, такве каква јесте, Ви сте дужни да заступате оптуженог и можемо да наставимо претрес. Изволите, браниоче Петронијевићу.

Адвокат Мирослав Перковић: Председнице, Ви сте рекли да ја нисам, да нисам савесно радио, да нисам погледао.

Председник већа: Нисам рекла, ја сам рекла...

Адвокат Мирослав Перковић: Ја уопште транскрипте...

Председник већа: Не можемо у исто време.

Адвокат Мирослав Перковић: Ми транскрипте те уопште нисмо добили, ми смо тражили и поднели захтев да нам се сниме сви документи. Ми то немамо. А с друге стране...

Председник већа: Ко је тражио добио је транскрипт.

Адвокат Мирослав Перковић: А друго, овај начин саслушања, да не знамо ни ко шта говори, ни ко шта убацује, је бесмислено док немамо транскрипте, то је то. Али

ово је неопозиво, јер ја видим, на основу свог дугогодишњег искуства у оваквим и сличним предметима, у којем правцу иду овакве незаконитости.

Председник већа: Нећемо о Вашим субјективним закључцима, браниоче, мислим да немате простора за тако нешто.

Адвокат Мирослав Перковић: Ако бог да да будем жив, радо ћу помоћи Паровићу да пишемо уставне жалбе.

Председник већа: Нећемо улазити у расправу, добро, нећемо улазити у расправу, нема потребе за тим.

Адвокат Мирослав Перковић: Али видим ово шта је. Ја Вас молим да напустим ово суђење, обезбедите му сутра или прекосутра браниоца по службеној. Колега Апро ће се сложити са мном, на кантр бланш и добићете отказ пуномоћја и његов ујутру и тако даље.

Председник већа: Сачекајте, ја Вам нисам дозволила да напустите суђење. Уколико то учините...

Адвокат Мирослав Перковић: Не можете ме задржати.

Председник већа: ...мимо дозволе суда, ја Вас не могу да задржим, али могу да Вам не одобрим.

Адвокат Мирослав Перковић: А ја ћу писати жалбу на ту казну.

Председник већа: Уколико Ви то учините мимо одлуке суда, бићете новчано кажњени, јер не можете тако да се понашате. Обавестићу Адвокатску комору. Изволите, Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: Бранилац другоокривљеног Голијанина и на данашњем и јучерашњем претресу односно заседању по заменичком пуномоћју окривљеног Милидраговића, адвокат Горан Петронијевић. Судија...

Председник већа: Седите.

Адвокат Горан Петронијевић: Мене занима, до када Ви мислите данас да радите?

Председник већа: План је да данас преслушамо овај снимак.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја Вам морам рећи да у пола три имам у предмету „Ћушка“, албански сведоци, троје су дошли, имам информацију да су ту. Ја мењам и колегу Бобота и мене, имамо три окривљена и ја морам изаћи до аута да узмем предмет који се налази у ауту, да се вратим у судницу и да стигнем на суђење, тако да бих молио да имате то у виду.

Председник већа: Добро, браниоче, Ви знате до када је радно време. Суд ради до краја радног времена.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја Вас само упозоравам да морате имати то у виду, ја морам изаћи, јер ће ме казнити тамо или ћете ме Ви казнити, јер нема других могућности.

Председник већа: Добро, а зашто Ви нисте благовремено о томе обавестили суд?

Адвокат Горан Петронијевић: Ја нисам знао да ћете Ви радити ван радног времена, судија.

Председник већа: Ми смо још увек у радном времену, радно време је до пола четири.

Адвокат Горан Петронијевић: Па, јесмо у радном времену, али ја Вас питам, да ли ће то бити још петнаест минута, десет минута, мени треба десет минута да одем до аута да узмем предмет.

Председник већа: Добро, радићемо ево до два и петнаест.

Адвокат Горан Петронијевић: Толико сам само хтео да знам.

Председник већа: А уколико не преслушамо снимак, наставићемо преслушавање на следећем претресу. Седите, Перковићу, можемо да наставимо.

Адвокат Мирослав Перковић: Дакле, Ви сте сада мене задржали под претњом новчане казне.

Председник већа: Седите.

Прекините, мислим да овде можемо да прекинемо, то је на снимку, само да видимо 26:44. Наставићемо сутра са преслушавањем.

Председник већа: Што се тиче пуномоћја Паровић Драгомира, пуномоћје је његов брат Паровић Зоран дао, не браниоцу адвокату Мирославу Перковићу, већ браниоцу адвокату Апро Владимиру из Новог Сада, улица Максима Горког. У овом пуномоћју је наведено, у случају потребе у овом предмету, може да ме замењује адвокат Мирослав Перковић из Београда, дакле, Ви сте по заменичком пуномоћју. Ја Ваше пуномоћје нисам видела. Да ли постоји још неко пуномоћје, да ли имамо ту? А што се тиче адвоката Јелене Латиновић, ми смо јуче претражили читав спис и тог пуномоћја нема у спису, ни пуномоћје за адвоката Јелену Латиновић није у предмету. Позивам Драгомира Паровића да се изјасни, имајући у виду наводе браниоца, можете изаћи овде испред, адвоката Перковића, да ли ће Вас у даљем току заступати адвокат Апро Љубомир? Да ли хоћете да се консултујете са браниоцем?

Оптужени Драгомир Паровић: Да, ја бих желео да се консултујем са мојим браниоцем, пошто њега сматрам....

Председник већа: Само кратко, пошто је један од бранилаца изјавио да има претрес.

Оптужени Драгомир Паровић: Пошто господина Перковића сматрам мојим правим....

Председник већа: Молим?

Оптужени Драгомир Паровић: Пошто господина Перковића сматрам мојим правим браниоцем, јер је нон-стоп присутан овде, видели сте и сами, а госпођица, даћу њој пуномоћје, како већ то иде.

Председник већа: Која госпођица, не можете госпођица?

Оптужени Драгомир Паровић: Јована.

Председник већа: Реците име и презиме?

Оптужени Драгомир Паровић: Јована Латиновић.

Председник већа: Јована Латиновић. Ми немамо пуномоћје за адвоката Јовану Латиновић.

Оптужени Драгомир Паровић: Добро, како то већ иде правно, ја...

Председник већа: Иако нам је од стране Перковића речено на претходном претресу да има пуномоћје.

Оптужени Драгомир Паровић: Како то већ иде правно, ја стварно не знам, ја сам машинац, ја слабо знам.

Председник већа: Сада изјављујете да овлашћујете адвоката Јовану Латиновић да Вас заступа?

Оптужени Драгомир Паровић: Не, ја бих само ако ми допуштате, да се посаветујем са мојим правим браниоцем.

Председник већа: Само кратко, минут, колико је потребно.

Оптужени Драгомир Паровић: Господином Перковићем, ако може пар минута.

Председник већа: Ево можете да приђете до Вашег. Изволите, Јелушићу.

Адвокат Рајко Јелушић: Само једна примедба, везана за ово што слушамо. Наиме, већ на самом почетку се видело да се много тога не чује, много тога заиста нисмо разумели. Ја предлажем, ништа није спорно, дакле, то је снимљено, а имамо потпуно неспоран записник о саслушању окривљеног, тако да је мој предлог био да се прочита записник који је сачинио заменик тужиоца за ратне злочине.

Председник већа: Молим Вас, закон каже, емитовање снимка, тако да уколико Ви инсистирате, али записник, није било ни потребе да се води записник, у овом случају, све се снимало.

Адвокат Рајко Јелушић: Знам, али је снимак технички неисправан и пуно тога, дакле, нисмо успели да разумемо, пуно тога је заиста онако прича где се... У праву је колега Перковић, не чује, ко све ту учествује, ту је било овај, шесторо, седморо људи је присутно, тако да није спорно. Мислим да је било једноставније прочитати записник о испитивању окривљеног.

Председник већа: Добро.

Адвокат Рајко Јелушић: Хвала.

Председник већа: Ви сте рекли да немате транскрипте. Ви ћете ставити захтев да Вам се одобри штампање транскрипата. Ви заједно са транскриптима, можете да преслушате и да утврдите о чему се ради. Уколико било шта спорно, емитоваћемо, нема потребе да се прави проблем.

Адвокат Рајко Јелушић: Сматрао сам само да је овако једноставније и сигурније да се уради.

Председник већа: Ми ћемо емитовати снимак. Изволите.

Оптужени Драгомир Паровић: Ја поштујем, да Вам кажем, ја поштујем моје браниоце, моје правне браниоце, Љубу Апро и господина Перковића. Међутим, ако је господин Перковић одлучио да ово није у складу са законом.

Председник већа: Молим Вас, немојте тако да се изјашњавате пред судом, шта је одлучио Перковић, он је одлучио да више не жели да Вас заступа. Након ове консултације са браниоцем, само се изјасните, укратко, да ли ће Вас заступати и даље бранилац Перковић, да ли ће Вас заступати бранилац Апро Љубомир или евентуално хоћете да узмете неког трећег браниоца, уколико не, биће Вам постављен бранилац по службеној дужности.

Оптужени Драгомир Паровић: Ја ћу настојати да нађем правног браниоца, данас, сутра да га нађем, пошто је ово изненада испало.

Председник већа: Ви имате још једног браниоца, Апро Љубомира.

Оптужени Драгомир Паровић: Апро Љубомир, морам и са њим поразговарати, да ли ће он да брани, да ли ће он хтети да ме брани.

Оптужени Драгомир Паровић: Он је дужан да се одазове позиву суда и бранилац Перковић је дужан да га обавести да је сутра главни претрес.

Оптужени Драгомир Паровић: Углавном, ја ћу Вас, ја могу Вас обавестити само после разговора са Љубом Апром. Значи, овде сам затечен, затечен сам у овој ситуацији, сам баш затечен. Мени је стварно жао што је то у сред претреса, али затечен сам. Ја ћу, овај, уколико Перковић отказује одбрану....

Председник већа: Добро, конкретно се изјасните, дакле...

Оптужени Драгомир Паровић: Ја ћу овај, ја ћу наћи адвоката. Уколико не нађем адвоката, који ће ме бранити, онда доделите ми адвоката по службеној дужности.

Председник већа: Ви сте дужни да Вашег адвоката коме није отказано пуномоћје и које се налази у спису, да га обавестите да је сутра главни претрес и Ваш адвокат, обзиром да има пуномоћје, дужан је да се појави на том претресу. Осим тога, дужан је да се и појави бранилац, адвокат Перковић, обзиром да је дужан да Вас заступа у року, у наредних тридесет дана од дана отказивања пуномоћја.

Адвокат Мирослав Перковић: Председнице већа, то Ви можете да пишете, да кажњавате, можете то када Ви поставите браниоца по службеној дужности...

Председник већа: Нема потребе, Перковићу да улазимо у расправу.

Адвокат Мирослав Перковић: Сутра се не видимо, а господин је малопре мени рекао да отказује и Апро Љубомиру пуномоћ. Према томе, немате ни Апро Љубомира и немојте обавезивати људе. То је сада даље Ваш проблем, рекао сам и због чега напуштам суђење, јер од самог почетка сам видео у ком правцу то иде. Не желим да учествујем више у томе.

Председник већа: Добро, дакле...

Адвокат Мирослав Перковић: Молим Вас да напустим судницу.

Председник већа: Ви отказујете пуномоћје, само моменат, Перковићу, можете сести, изволите оптужени.

Оптужени Драгомир Паровић: Отказујем онда и Апро Љубомиру, отказујем господину Перковићу, ја ћу настојати наћи адвоката, колико данас поподне, уколико успем, знате и сами да је два сата, да ја до Новог Сада морам стићи.

Председник већа: Дакле, бранилац адвокат Мирослав Перковић је дужан да се појави сутра на претресу и ове заказане претресе, а Вама се оставља рок од осам дана, најкасније осам дана да обавестите суд о браниоцу кога ћете ангажовати. Уколико то не учините, биће Вам постављен бранилац по службеној дужности.

Довршено у 14 и 19 часова, претрес ће бити настављен сутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА